

NHẠC PHI DIỄN BỒN (QUYÊN HẠ)

Nhạc Vân:

Huy song chùy sát nhập,
Phiên chúng tận tử thi.
Chi nữa.
Sách mã vọng lộ tiền,
Tốc phá khai tặc trại.

Niêm Hãn:

Nễ hà tiêu bồi,
Lai phạm ngã doanh a? *Mây có gặp tao, là*
Vô lộ khả tàng hình,
Hạ mã nghi thọ tử con a.

Nhạc Vân:

Lai cản ngô tiền lộ,
Niêm Hãn thị nễ danh *phải a?*
Ngô biểu hiệu Nhạc Vân,
Nhạc Nguyên hung thân tử.
Đây bây a. Như anh em bây là
Lũ thứ xâm lăng Hoa hạ.
Lại kim triều khôn ngã quân thân.
Tao cũng trông cho gặp anh em bây, đừng tao
Quyết vạn đoạn toái thi,
Dĩ phục ngô đại oán đây bây. Tao đánh em mây đã chạy rồi, còn mây gặp tao thời mây cũng
chết mà thôi chớ. Mây sống sao đừng mây.

Niêm Hãn:

Thính thuyết tam tiêu hỏa khởi,
Văn tường diện thượng yên phi.
Quyết phân ngã tinh chùy,
Thệ bất dung nễ mạng. (*đánh*)

Nhạc Vân:

Chùy trúng tặc nhi kiên thượng,
Hắn đã dĩ kinh tâm phản mã đào sinh.
Mây đã bị tích, mây chạy rồi. Thôi tao,
Hữu cấp sự tiền hành,
(2) Hãy dung cho Hồ man tặc tử. Sau tao về cũng còn gặp mây nữa mà, âu là
Kim môn thành giục ngựa,
Sơn Tây trấn băng ngàn.
Chiêu cần vương binh hội Ngưu san,
Diệt Hồ tặc giải khai long giá *xong.*

Hát nam:

Vượt muôn trùng chi sá gian tân,
Gặp cơn mỗi nước phân vân.
On vua độc báo, thảo thân lo đền.
Bao nài đột pháo xông tên,

Quyết trừ giặc Địch dựng nền bang gia.

Mãng còn dậm tía xông pha,

Son tây thành thị bỗng đà trước yên.

Truyền Quang:

Kim môn trấn thống binh,

Ngô Truyền Quang biểu tự *mơ*.

Như ta, dĩ trung thành sự chúa,

Chuyên đức trách giáo dân.

Hung đồ cá cá kinh tâm,

Ác loại nhân nhân cảm đức.

Châu trung giai hoan phục,

Cảnh nội các thiếp ninh.

Chân bách lý chi trường thành,

Thị nhứt phương chi bảo chương.

Kỳ bài:

Dạ thưa,

Đường tiên phủ phục,

Trướng hạ cung thân.

Hữu Nguyên hung thân tử Nhạc Vân,

Nhân cấp sự khát lai cầu kiến.

Truyền Quang:

Tường văn báo tín,

Hốt khởi nghi tình.

Nay Nhạc Nguyên hung có việc chi (3) thiếu người đi hay mản rãng mà sai tới con người. Nay con người tới đây nói rằng: cấp sự, như việc này mà tới

Nhạc Công tử thân hành,

Ắt là hữu tới quan hệ sự.

Quân nghe lão truyền,

Tốc thừa ngô lệnh,

Thỉnh nhập đường trung *a*.

Lại nói:

Dạ,

Hoang mang xuất tiếp nghinh,

Công tử nghi an vị.

Dạ thưa,

Hữu hà cấp sự,

Xin Công tử minh trần thử nào.

Nhạc Vân:

Việc thời gấp lắm,

Trướng tiên trình thượng thư phong,

Cho người coi lấy đó, thời tỏ thôi mà.

Tiểu khả nhứt ngôn nan tận mà.

Truyền Quang:

Quan tường phách hóa,

Khán kiến hồn phi.

Thôi bình địa chấn phong thanh,

Còn thế cấp như phản chương.
 Nay thời, long giá sơn đầu ngộ biến,
 Hồ Nhung vi khốn thậm nguy.
 Ngô tại thử bất tri,
 Quả quán doanh tôi ác đi mà thôi.
 Thừa Nguyên soái thư trung trần thuyết,
 Người dạy ta thời,
 Điều Sơn tây chư trấn chi binh.
 Dặng mà,
 Lai giải giá Thánh minh,
 Sự bất nghi trì hoãn.
 Ngôn vụ tại lão phu thân thượng,
 Cấp thiêu mi an cảm khiên trì.

Nhạc Vân:

Hiền công ký phụng kỳ truyền,
 Tiểu khả hồi sơn phục mạng.

Truyền Quang:

Xin Công tử hồi sơn minh bảm,
 Rằng lão phu bái thượng Nguyên hung.
 Tôi thừa giáo ngôn chỉnh túc đao thương,
 Dữ chư trấn tốc lai cứu giá.

Nhạc Vân:

Cứu binh như cứu hỏa,
 Thiết vật khả khiên trì.
 Đồn thủ tạ trưởng tiền,
 Tiểu sinh hồi sơn thượng.

Truyền Quang:

Ấu là:
 Tả vũ hịch báo lai chư trấn,
 Đáo Ngu sơn giải giá Thánh hoàng.

Gia tướng:

Đồn thủ tạ trưởng tiền,
 Ngu đẳng đồng thượng lộ.

Truyền Quang:

Chúng tướng,
 Khả thừa ngô minh giáo,
 Nghi tu chỉnh đao thương.
 Tộc tề tựu giáo trường,
 Ngô điếm lai nhân mã.

Lại nói:

Tinh kỳ nghi mật bố,
 Nhân mã các bài khai.
 Dặng ta cứ hiệu chi đội ngũ điếm lai,
 Nhược thất thứ huyền hoa giả trăm a.

Lại nói :

Ngô kim triều phụng lịnh,

Giải giá diệt Hồ hung.
Đương tuyền nhứt Tiên phong,
Phương khả đồ tiến lữ.

Lại nói:

Chúng tướng,
Kim nhựt ngộ quốc gia hữu nạn,
Đương lập công báo hiệu chi thu.
Ta hạ lệnh dưới cờ,
Ai lãnh tiên phong ần?

Dương Tung:

Dạ dạ,
Hạ thần lãnh mạng,
(5) Quái ần tiên phong.
Thống tướng hướng đạo hùng binh,
Điễn diệt tinh chiên Hồ đồng cho.

Trịnh Hoàn:

Tiên phong ần hệ quan thắng bại,
Nễ tài thường an khả tự đương?
Như tiên phong là,
Phá công trận tòi kiên hãm nhuệ,
Mà việc tiên phong chẳng là khó lắm mà
Nễ vô tài thiếu trí,
Đương thử dụng bất kham mà *nhường lại cho ta chớ. Người đi tiên phong mãn răng cho dặng*
mà đi.

Dương Tung:

Vật khoa cường, vật khoa cường,
Ngô bất nhượng, ngô bất nhượng.
Nói thiệt, lại cho
Đó hay tài tróc tướng,
Đây cũng dạ cầm binh.
Mà ta lại thua người đi lặn a. Như người mà
Dục ần tiên chinh, khả dữ ngô tử võ a.

Trịnh Hoàn:

Dương Tung, người,
Bất thính kỳ ngôn ngữ,
Dục dữ ngã tương tranh mà *thôi a.*

Dương Tung:

Ờ, tử võ với nhau, ai có tài, ấy thời làm mà thôi chớ ai nhường cho ai.

Dương Tung, Trịnh Hoàn:

Phấn hùng anh, phấn hùng anh,
Dương thủ đoạn, dương thủ đoạn.

Truyền Quang:

Nễ đẳng hưu tranh đấu,
Tu đương thính ngã ngôn.
Hai người phải tranh đấu mà làm chi,
Ngô đao trọng ngũ thập cân,

Nghi tử võ sở hồi ta tường khán thử nào.

Dương Tung, Trịnh Hoàn:

Dạ,

Quân tiền phủ phục,

Huy hạ thân mình. (6)

Chúng tôi đã phấn chí bình sinh,

Đao chí trọng nan kham cử động.

(Truyền Quang chợt nghe huyền nào ngoài cổng, ra lệnh quân lính ra hỏi.)

Truyền Quang:

Lệnh sơ xuất hà nhân cảm mạo?

Môn tiền vẫn hỗn loạn chi thanh.

Chúng tướng,

Lệnh truyền tốc xuất tra minh,

Sử chúng dĩ thân quân pháp.

Quân nhân:

Dạ,

Chúng tôi đều vâng phép,

Việc chẳng dám sai truyền.

Có một gã bản nhân,

Thằng đã nên quá chướng.

Nó nói rằng: nó nghe:

Đại quan tuyển tướng,

Nó trực nhập quân trung. Nên chúng tôi không dám cho nó vô. Nó mới

Đánh đập chúng tung bùng,

Mắng đánh người, tiếng dậy đi đó mà thôi.

Truyền Quang:

Cảm khinh ngô pháp,

Khả quái cuồng nhân.

Chúng tướng,

Nã đảo quân tiền,

Vấn tha chi tội.

(Lính dẫn thằng quậy phá vô, bắt quì xuống. Truyền Quang thấy nó mặt mũi dữ tợn, mới hỏi.)

Lại nói:

Nễ hà cuồng bối,

Cảm loạn ngô uy?

Sao dám,

Nhập quân trung nào loạn huyền hoa,

Nghi minh thuyết thị hà chủ ý.

Địch Lôi:

Dạ,

Quân tiền khấu bái,

Thân quá Đại quan.

Nay chúng tôi có nghe người thời,

Chỉnh mã binh giải giá Thánh hoàng,

Nhưng mà (7) chưa có biết người

Tuyển đặc tiên phong là hà tướng?

*Bởi rứa cho nên,
 Ngu dục nhập quân tiền tường khán,
 Ai ngờ là bị chúng nhân đáng trở huyên hoa đó mà thôi, chớ.
 Hiệu lệnh Đại lão gia,
 Tiểu nhân hà cảm mạo.*

Truyền Quang:

*Ngô tuyền tiên phong tướng,
 Vị [...] đắc kỳ nhân.
 Ngươi dục quan thiện nhập quan môn,
 Thông đạt tương tài cử võ cùng chăng?*

Địch Lôi:

*Dạ, dám thưa Thượng quan, như việc võ thời tôi cũng
 Sảo xảo lược tri tam mà thôi chớ,
 Tiểu nhân hà cảm thị.*

Truyền Quang:

*Quân,
 Thủ ngã đại đao lai,
 Tráng sĩ,
 Khả nhứt hồi cử võ cho ta coi thử.*

Địch Lôi:

*Dạ,
 Thừa Đại quan minh giáo,
 Tiểu nhân phụng lệnh hành.
 (Đại đao nặng 50 cân. Tráng sĩ nhận đao, múa như bay.)*

Ngâm:

*Huy khởi thần đao phẫn ngã hùng,
 Tung hoành xung đột vạn quân trung.
 Tảo tận trừ loạn [lược] an Hoa hạ,
 Đẳng định hung đồ tá cứu trùng.*

Truyền Quang:

*Khán kiên ý thậm hoan,
 Quan tường tâm đại khoái.
 Thôi xuất nhập tợ long phi hải ngoại,
 Tiến thoái như phượng vũ vân trung.
 Anh hùng thị anh hùng,
 Hào kiệt chân hào kiệt. (8)*

Lại nói:

*Thôi thôi,
 Thả hươu cử động,
 Đặng ta tường vấn nhứt ngôn đã mà.
 Hà danh tánh quê hương,
 Tráng sĩ nghi minh cáo thử nào.*

Địch Lôi:

*Dạ dám bẩm Thượng quan, như tôi là
 Bình Tây vương chi hậu,
 Ngu biểu tợ Địch Lôi.*

Truyền Quang:

Vấn tường tráng sĩ thuyết lai,
 Rứa thời nễ thị Địch vương chi hậu *đây mà chớ*.
 Hà cố đơn hàn chí thử,
 Ta khán tường tình thậm lân.
 Thôi thôi,
 Nghi cánh hoán y cân,
 Rồi thời hãy quyền vi phong Đại tướng.
 Thời đã,
 Tại ngã quân hiệu dụng,
 Sau mà hữu công, *lão sẽ biểu tâu người* gia phong cho gã.

Địch Vân:

Hạnh mônng cô cập tiểu nhân,
 Nguyên tận nô đài chi lực.

Truyền Quang:

Địch Tướng quân, lẽ cho phải thời chờ chur trán binh tập hội rồi, thời đi cũng nhiều đó, nhưng mà
 Nguru đầu sơn chí cấp,
 Thời ta đã hay *đặng* rồi
 Sự bất khả thiếu hành.
 Chừ, ngô
 Tiên tự phát hành,
 Phùng sơn khai thông lộ.

Địch Lô:

Dạ,
 Khâm thừa truyền hạ,
 Tiểu tướng phụng hành.

Lại nói:

Chúng tướng,
 Nghi dự bị binh lương,
 Các chinh tề khôi giáp.
 Chỉ tiền lộ huy kỳ tiến phát,
 Nguru đầu sơn được mã tốc lai. (9)

Ban:

Huy kích tinh thời lạc,
 Tinh kỳ nhựt nguyệt tàng.
 Khu hồ lữ giải khai long giá,
 Tiến Nguru sơn diễn diệt Hồ Man.

Địch Lô, bắc xướng:

Nguru sơn trực tiến tốc gia tiên,
 Giải cứu long xa diệt ác Phiên.
 Phấn ngã nhuệ phong trừ Bắc Địch,
 Phò ngô Thánh đế định Trung nguyên.

Quân Truyền Quang, ban:

Mã lai lô điện chấn,
 Tinh kỳ nhựt nguyệt tiêu.

Trực chỉ càn khôn biến sắc,
Tiền binh giải cứu long xa.

Truyền Quang, bắc xướng:

Điều chiêm Nguru lãnh tiến hùng sư,
Điễn diệt Hồ Man giải Thánh minh.
Báo quốc tận tâm, khởi nạn quan hà, trùng thiệp viễn,
Trừ hung diệt bạo, na từ hiểm lộ, nhứt thân khinh.

Niêm Hãn:

Trướng tiền nan giải sầu tình,
Còn tọa lập bất thăng tự hận.
Dữ nhũ xú tiêu nhi giao trận,
Bị nhứt chùy đá tích đào sinh.
Thôi thậm thị ô danh, thậm thị ô danh,
Tâm tu mãn diện, tâm tu mãn diện.

Phiên quân báo:

Dạ, Nhứt điện hạ, đảo lai doanh trại,
Cảm trướng tiền thân quá Đại vương. (10)

Niêm Hãn:

Văn ngôn hỉ bất tự thăng,
Thính thuyết hoan phù diện thượng.
Ngô tử vãng lai tương kiến,
Hai là ngã bang đại chấn quân thanh.
Quân, ấy khả phụng ngô truyền,
Triệu lai trướng hạ.

(Hoàn Nhan, Kim Đan là hai con của Niêm Hãn cầm song chùy, có sức địch muôn người.)

Kim Đan:

Dạ,
Trướng tiền khấu bái,
Ngưỡng chúc vô cương.
Nhục nhi Kim Đan, Hoàn Nhan,
[Đồng] lai yết kiến Đại vương.

Niêm Hãn:

Con kỹ tiền tua khá tọa an,
Chớ hà sự mà con viễn lai thiên lý a con?

Kim Đan:

Dạ thưa, bản quốc thời không có việc chi,
Kim ấu tiểu ngưỡng thừa tôn tổ,
Người dạy con qua đây là
Trợ phụ vương cùng chư vị thúc thân.
Lai thâu Tống thất giang sơn,
Kéo mà cứu trú hùng sư ư thiên lý.

Niêm Hãn:

Văn ấu nhi chi ngữ,
Chân thậm khoái ngã tình.
Rứa thời đồng thân tự soái doanh,
Kiến nễ chư thúc phụ.

Phiên quân, báo:

*Dạ, hữu Đại lang vương lai đảo doanh tiền,
 Nhị Điện hạ tương tùng.
 Cảm tướng tiền thân quá.*

Ngột Truật, Sắc Hãn, Đáp Hãn, Trạch Lợi:

*Thôi, (11)
 Tường văn báo thuyết,
 Hi dật tình trung hề.
 Ngô đẳng đệ huynh,
 Xuất môn tương tiếp.*

Lại nói:

*Khoái hi kiến Vương huynh cùng hiền điệt,
 Cung thân thỉnh nhập doanh trung hề.*

Kim Đan:

*Dạ điệt nhi đồn thủ tướng tiền,
 Yết kiến thúc thân chư vị.*

Ngột Truật:

*Hiền điệt, chớ
 Hà sự viễn lai thiên lý,
 Điệt nhi tua khá thuyết minh?*

Kim Đan:

*Dạ,
 Thừa Tôn tổ giáo ngôn,
 Cảm tấu minh kỳ sự.
 Người dạy truyền rằng, sao Vương thúc
 Hà bắt nã Nhạc Phi tặc tử,
 Đặng tróc Tống vương tảo định Trung nguyên? Đi cho rồi, sao
 Nhẫn bộc lộ tam quân,
 Cứu đình vu địch cảnh nớ, không nên mà.*

Ngột Truật:

*Cháu, Vương phụ thời ở xa, hiền điệt thời mới tới, chú để lại không muốn thâu Trung nguyên đi
 cho rồi hay làm sao. Nhưng mà khó lắm, thời
 Tuy ngã quốc binh cường thế mạnh,
 Nhưng mà Nhạc tặc nhi nó cũng trí túc tài cao.
 Huống chi lại có tha huy hạ cá cá anh hào,
 Cho nên chư thúc phụ vị năng thủ thắng chớ.*

Kim Đan:

*Dạ dám thừa Vương thúc,
 Vật khoa tha chi anh dũng,
 Mà giảm ngã quốc chi oai phong.
 Nay mà điệt nhi đảo soái doanh,
 Xin nã Nhạc Phi.
 (Sao chụp mắt trang 12)
 mà thôi. (13)
 Điệt nhi chí dục xuất chinh đặng mà cho biết sức Tống tặc, thời
 Lão thúc cũng từng kỳ sở nguyện thôi, ấy*

Lãnh ngô lĩnh tiền,
 Thống ngũ thiên binh.
 Xuất trận thượng giao chinh,
 Cầm Tổng nhân đầu nạp.

Kim Đan:

Mãn diện phù hi sắc,
 Phủ chương xuất hoan thanh.
Dạ, dám thừa Vương thúc, phen này cháu nguyện
 Phi long dực sanh cầm Tổng tặc,
 Phấn song chùy cầm bĩ Nhạc Phi.
 Đồn thủ phụng lĩnh hành,
 Hồi chinh binh xuất trận.

Lại nói:

Chúng tướng,
 Hạ lệnh truyền chúng tướng,
 Nghi chinh túc tinh kỳ,
 Thính ngô lĩnh chỉ huy,
 Xuất trận tiền cự chiến.

Quân ban:

Lai lãnh hạ, lai lãnh hạ,
 Tiến sơn tiền, tiến sơn tiền.
 Điển diệt bĩ Nhạc gia Tổng soái,
 Phục hồi ngô Kim quốc sơn xuyên.

Kim Đan, hát khách:

Hoàn hoàn sậu mã chi sơn tiền,
 Kính khí lẳng lẳng chấn cửu thiên.
 Phấn ngã song chùy tru Tổng tướng,
 Lập danh thiên cổ nguyệt tinh minh.

Tổng quân báo:

Dạ,
 Phủ thủ quân tiền,
 Bầm lai trướng hạ.
 Hữu tiểu Man nhứt cá,
 Lai đồng dục tung hoành.
 Thống binh mã ngũ thiên,
 Đáo sơn tiền (14) đầu nạp cho.

Ngột Truật:

Nhạc thị anh hùng đệ nhứt,
 Điệt nhi vật khả khinh ngôn.
A, quân, rượu đây. Mời Vương huynh cùng hiền điệt về chơi. Cháu mới qua đây, chú mừng, chú
cháu uống cho mùi đi, đặng
 Dĩ thân thúc điệt chi hoan tình,
Mà chơi với nhau, mà thôi chớ.
 Vật khả đại ngôn khinh địch.
Mà chớ. Nhạc Phi có tài lắm, con đánh mần răng cho đặng mà đánh. Chú với cha con cũng đã
hết hơi đi. Mà không xong thay, huống chi là cháu, chẳng những cháu đánh không lại Nhạc Phi

mà thôi, lại có con đẻ Nhạc Phi tên là Nhạc Vân, lại thằng con nuôi tên là Trương Hiến, hai đứa ấy cháu đánh mần răng cho lại, hưởng chi là Nhạc Phi. Lận a, cháu.

Kim Đan:

Thôi,

Văn vương thúc khoa tha Tống tặc,

Nói thiệt cháu coi Nhạc Phi là

Nhạc Phi hà đẳng tài năng lắm rứa?

Dám bầm Vương thúc, cháu không uống rượu nữa như uống rượu là vui kìa cháu mới muốn uống, chớ cháu buồn lắm, cháu không uống. Như Vương thúc mà muốn cho cháu uống thì cháu xin

Hứa điệt nhi thân xuất trận tiên,

Đặng cháu cầm Tống soái Nhạc Phi hồi nạp cho, thì cháu uống một ngàn chén, chớ chẳng những là một hai chén. Vương thúc không tin cháu, cháu buồn, cháu uống mần răng cho đặng.

Ngột Truật:

Văn điệt nhi thử thuyết,

Hốt đại phát tiểu thanh a.

Thôi, thực giống nhau như in. Dạ dám thưa Vương huynh, cái thằng cháu mần răng nó giống như in. Tôi cũng có nghe ai nói tôi thua sút người ta, trong ý giận lắm. Ăn không đặng, ngủ không đặng. Nay cái thằng cháu thực giống in như tôi đi. (16)

Nhạc Phi:

Văn quân nhân báo ngữ,

Ngô ý nội trì nghi.

Nè, hôm nay mần răng mà lại có

Hữu nhứt cá Man nhi,

Đáo sơn tiên khiêu chiến.

Lại nói:

Chư khanh,

Thùy nhân thừa ngã lệnh,

Cầm tha tiểu Hồ nhi.

Ngưu Cao:

Dạ,

Tiểu tướng phụng lệnh hành,

Sát tiểu Man đầu nộp.

Nhạc Phi:

Nễ hạ san cầm địch,

Nghi phần lực thành công.

Ngưu Cao:

Thậm hoan ngã tâm trung,

Hân hoan phù diện thượng.

Nhứt cổ cầm tha tặc tướng,

Sở hồi tận sát Man binh.

Xuất trận trừ Liêu khấu,

Tiểu đệ phụng lệnh hành.

Lại nói:

Chúng tướng,

Nghi chinh túc đao thương,

Hạ san trừ Hồ lỗ.
 Úy, cái thằng mọi con, tướng mạo làm sao dữ a. Ở cái mọi kia ơi!
 Nể hà phương Man tử,
 Sao mày dám cảm sơn thượng khoa cường?
 Ấy, khá thông báo tính danh cho tao biết, đặng tao cho một cái giản cho rồi đời đi.
 Tiểu Hồ nhi minh thuyết.

Kim Đan:

Như tao là,
 Đại lang vương đệ nhị điện hạ,
 Xưng Hoàn Nhan Kim Đan thị danh.
 Tao ở bốn quốc tao, tao có nghe
 Văn Nhạc soái Tống bang,
 Đệ nhứt cao cường.
 Ngô Kim...
 (15) ... nhật tiền lai nã tróc đậy.

Ngưu Cao:

Ngô tăng vân Phiên quốc,
 Niêm Hãn hữu lưỡng nhi.
 Mà kêu rằng Nhứt Điện hạ, thời tao chưa biết. Còn Nhị Điện hạ có hơn mấy đó chút.
 Khả tiểu tai danh tính thậm kỳ,
 Thằng kia,
 Nể chỉ thị Hoàn Nhan, Kim Đan?
 Phải a. Hoàn Nhan là họ mày, thời tao biết rồi. Còn Kim Đan là tên mày. Kim Đan, như tao là
 Tống ngô gia Chánh tướng,
 Thống chế tự Ngưu Cao.
 Là tao đây, nay
 Phùng ngô, nể mạng nan đào,
 Mày đã gặp lấy tao, tao nói thiệt lại cho mày là
 Thiết đan cũng hóa vi nê đan chẳng những là Kim Đan.

Kim Đan:

Ngưu Cao,
 Thả hươu đồng ngữ,
 Tao bảo mày tu khả toàn qui.
 Về mà sử nể soái Nhạc Phi,
 Tóc hạ san mà thọ phọc.
 Như tao qua đây là, phen này là, tao quyết
 Cầm Nhạc thị, nang thâu Tống thất,
 Tróc Cao Tông hồn nhứt Trung nguyên.
 A, còn mày nữa là
 Phi Nguyên soái Tống ban,
 Bất thị ngô địch thủ mơ.

Ngưu Cao:

Văn Hồ nhi khoa ngữ,
 Tâm nội hốt du thang.
 Quyết phẩn ngô thân giản,
 Bất thứ nể Hồ bang. (đánh)

Kim Đan:

Hết khoe đứng cao cường,

Dĩ sơn trung đào tâu.

Nọ, tướng tá làm vậy, mà

Mãn khẩu tự khoa cường đồng.

(mắt trang)

Tướng mạnh (18) mẽ tài cán là làm sao, ai ngờ là

Sở chùy hốt dĩ tâm kinh.

Đà chạy mất đi rồi thôi

Quả vô dụng chi nhân,

Thị sắt phu chi tiêu bối.

Tướng tá làm vậy mà Vương thúc khen rằng Tổng tướng có tài. Nay thằng Nguru Cao, nó là

Dĩ đào hồi sơn thượng,

Tổng tướng tất phục lai.

Chớ chẳng không. Thằng Nguru Cao chạy, trong thế cũng có thằng khác xuống, chớ chẳng không. Chúng tướng, ậy

Đội ngũ khá an bày,

Lập trận đồ đãi địch a.

Nguru Cao:

Lạc phách, lạc phách,

Hồn phi, hồn phi.

Khả quái tiêu tặc nhi,

Chùy hạ như lôi giáng.

Mình cũng tưởng là con nít tài lực chi thằng bé tê nữa, sao mình mới diệt nó 1 giảnh, nó đánh lại một chùy. Mình hết sức mà, thôi.

Lưỡng tí giai tạt thống,

Hổ khẩu tận liệt thương.

Đồng lực quá phi nhân,

Cao tài chân đệ nhưt.

Chừ thời,

Tốc hồi soái mạc,

Phục vọng quân tiền.

Đặng người sai hà tướng hạ san,

Diệt trừ tha tiêu tử.

Mới xong cho chớ. Mình đánh không lại nó, đà rồi.

Lại nói:

Dạ,

Cung thân giai hạ,

Phục tội trưởng tiền.

Sơ lai nhưt tiêu Phiên,

Thị Hoàn Nhan Kim Đan.

Nó là thằng con thứ hai của Niêm Hãn. Cái thằng nó mạnh làm sao. Cha chả là nó mạnh.

Song chùy như lôi giáng,

Còn... (chữ mờ).

Tiểu đệ thế nan đương,

Cảm trưởng tiền đãi tội.

Nhạc Phi:

Thắng bại binh gia thường sự,
Nhứt phiên cô thả nhiều dung cho.

Hóa Long, Nguơn Khánh, Đổng Tiên:

Ngưu huynh quá khoa ngôn,
Màn ríra mà thòi, chớ cái thằng Phiên con, hấn
Quả siêu quần anh dũng a.
Ngưu huynh đã thua nó rồi, ã chạy kinh hồn đi, lại sợ nó, nói cho quá lời mà thòi chớ có ở mô mà anh nói.

Tổng quân báo:

Dạ,
Doanh tiền phủ phục,
Trướng hạ bầm minh.
Sơn hạ tiểu cuồng Phiên,
Chân thập phân phóng tứ.
Khiếu Nguyên hung xuất mã,
Sử chư [tướng] thọ hình,
Tha chân thị mạn khinh,
Khất Nguyên hung định đoạt.

Thang Hoài, Vương Quý, Trương Hiến, Chu Thanh, Vương Hưng, Dư Hóa Long, Trương Quốc Tường, Hà Nguơn Khánh, Nguyễn Vương, Đổng Tiên, Đổng Phương, Đào Tiến, Diểu Minh Sơ, Giả Tuấn, Diểu Minh Đạt, Vương Tín, Vương Nghĩa, Nhạc Chân, Trương Hiến, Hồ Thiên Bảo, Gia Cát Anh, Hồ Thiên Khánh, Công Tôn Lang, Từ Khánh, Lưu Quốc Thân, Kim Bru, Trần Quân Hựu, Trương Lập, Mạnh Bang Kiệt, Trương Dụng, cùng nói:

Văn báo ngôn chiêm thân hấn xuất,
Hận tặc nhi biến thể du thang.
Khất hứa ngô huynh đệ hạ san,
Đặng mà cầm tiểu tặc toái thi vạn đoạn nào.

Nhạc Phi:

Chư đệ,
Tuy Hồ nhi lãng túng,
Nhưng mà (20) ngã đặng bắt nghi khinh mơ, chừ thòi
Ngô huynh đệ các đồng,
Đáo sơn tiền khán quá hê.

Kim Đạn:

Lãnh tiền tặc tử,
Nghi phụng ngã truyền.
Ở mấy tên trên núi kia, nghe tao dạy
Sử Tông soái hạ san,
Cùng tao quyết nhứt trường thắng bại.

Nhạc Phi:

Thôi,
Hình dung chân khả quái,
Trướng mạo quả hi kỳ.
Lưỡng thủ chấp song chùy,
Tợ lời công giáng hạ thòi.

Quả lưỡng sinh Nguon Bá,
Thị phục xuất Ma vương.
Điều chiêm tợ Hắc thân,
Quả tang như Ác sát *đi mà thôi*.

Kim Đan:

Ớ, lũ ở trên núi kia,
Nễ sơn thượng kỹ viên Tông tặc,
Sử Nhạc Phi hạ lãnh *mà thọ hình đi*.
Nhạc Phi:
Quái tiểu tặc súc sinh,
Cảm khinh ngô thái thậm.

Lại nói:

Thùy nhân thừa ngã mạng,
Hạ san tróc tặc nhi *a*.

Dư Hóa Long:

Dạ,
Khâm thừa Nguon soái lĩnh truyền,
Tiểu tướng nguyện cầm Hồ tặc.

Lại nói:

Kim Đan, ây
Tóc nghi thọ lục,
Vật khả khoa cường,
Quyền Thống chế sắc phong.
Dư Hóa Long tợ ngã *đây, con a*.

Kim Đan:

Thôi,
Hưu nghi thị anh hùng,
Khả khán ngô tài lực *a. (Đánh). (21)*

Dư Hóa Long:

Dũng dực chân dũng dực,
Cao cường thị cao cường.
Quyết bất dung nễ mạng,
Nghĩ khán ngã kim thương. *(Đánh)*

Kim Đan:

Hết rồi,
Hết khoe tài dũng dực,
Đà táng khí đào sanh.
Nễ hà xứ đào hành?
Cấp truy lai nã tróc *a*.

Đổng Tiên:

Khán kiến hỏa tâm cạnh phát,
Quan tường lãng thận toàn xao.
Khả hận tiểu tặc nhi,
Sát bại ngô Tổng tướng.
Dạ dạ,

Tiểu nhân phụng lệnh,
Xin nã tróc Hồ Man.

Lại nói:

Tiểu tặc vật khoa cường,
Hữu ngô lai sát nễ.
Ngã Đồng Tiên biểu tự,
Quyền Thống chế Tống bang.
Nễ [tiểu] nhũ xú Liêu bang,
Kim phiên nan đào mạng *thôi, con a.*

Kim Đan:

Áy vậ mà tao tưởng là Nhạc Phi, ai ngờ là
Thị vô danh tiểu tướng,
Nghị hạ mã thăng thân. *Con, cha đỏi là*
Dư tặc tử còn kinh tâm thay, huống chi là mày, xấu tướng lắm.
Nễ hữu hà tài lực *con?*

Đồng Tiên:

Yên sinh mãn mục,
Hỏa phát tam tiêu.
Bất thứ nễ cuồng Liêu,
Quyết phán ngô nguyệt sấn. (*Đánh*)

Kim Đan:

Đả Tống tướng kỹ hồ táng mạng,
Hốt tặc nhi (22) phách lạc đào sanh nọ.
Ớ mấy tên đứng trên núi kia, nghe tao truyền
Sử Nhạc Phi xuất trận thọ hình,
Cho đến những vô dụng tặc nhân hạ san mà chịu chết.
Con, chớ đánh với tao làm sao cho lại mà đánh.

Hà Nguơn Khánh:

Đồng tướng quân bôn tẩu,
Kim Đan tử khoa ngôn.
Văn tòng hỏa phát huy thân,
Khán kiến yên sinh mãn mục.
Tiểu tướng nguyện cầm thử tặc,
Nguyên nhung giáo mạng hạ ban nào.

Nhạc Phi:

Hiền đệ,
Hiền đệ phụng ngô truyền,
Điễn trừ tha tặc tử.

Nguơn Khánh:

Dạ, thừa mạng.

Lại nói:

Trận thượng hoành chùy lập mã,
Mạc phi Kim Đan Hoàn Nhan.
Ngô phụng lệnh hạ san,
Nễ táng thi vô địa *thôi con a.*

Kim Đan:

Tổng tặc,
Nhữ bất nghi tự phụ,
Danh tính khả minh trần *cho tao nghe thử*.

Nguồn Khánh:

Như tao là,
Nhạc Nguyên hung huy hạ tướng quân,
Hà Nguyên khánh ngô danh chính thị *đây*.

Kim Đan:

Tổng tặc, như tao là
Kim đảo quyết nang thu Tổng địa,
Cầm Nhạc Phi, quyền tịch Trung nguyên *đây mày a*.
Ngô song chùy trường định giang san,
Tao đánh với Nhạc Phi mà thôi chớ.
Bất sát nễ vô danh tiêu tướng *a*.
Về mà kêu Nguyên soái mày ra đây mà đánh với tao. (23)

Nguồn Khánh:

Nộ phát xung quan bột bột,
Tâm trung liệt hỏa viêm viêm.
Cầm khinh ngô thái thậm,
Bất thứ nễ tiêu Phiên.
Quái sát nễ tinh chiên,
Nguyên phẫn ngô thần lực. (*Đánh*)

Kim Đan:

Hào hảo tai tặc tử,
Đương đặc ngã song chùy.
Chùy mày đỡ lại chùy tao thời tao cũng khá khen cho mày. Mày gặp người ta thời thôi chớ mày gặp tao mày cũng chết thôi.

Nguồn Khánh:

Kim Đan
Hưu thả khoa anh dũng,
Tao quyết sát nễ Hồ nhi. (Đánh)

Hát khách:

Kim Đan, như tao là
Dược ngã long cu phẫn ngã chùy,
Sở hồi nguyên sát tiêu Hồ nhi.

Kim Đan, hát khách:

Điển trừ Tổng tặc thâm Trung quốc,
Hiệu lập nguyên công định Bắc di. (*Đánh*)

Nguồn Khánh, hát khách:

Diệt nễ Hoàn Nhan khôi đế nghiệp,
Trừ tha Man Mạch tạo hồng cơ.

Kim Đan, hát khách:

Kim triều phẫn nguyên dương thiên lực,
Tranh đế đồ vương tại thử thời.

Lại nói:

Hà Nguon Khánh khí suy,
 Dĩ sơn trung đào mạng nọ.
Ấu là, dược mã mang truy cản,
 Bất dung nề toàn sinh. (24)

Lại nói:

Nhĩ văn chân động kim thanh,
Ở trong thế,
 Vương thúc hạ truyền bãi chiến.
Cũng đã gần tới rồi, chừ thời ta
 Tạm hồi doanh an tức,
 Minh nhựt sẽ xuất công.
Cũng nên mà. Chúng tướng,
 Nghi thừa ngã lĩnh truyền,
 Thâu binh hồi thành phượng.

Nhạc Phi:

Tiểu tặc nhi bãi chiến,
 Doanh nội dĩ hồi quân.
Nọ, thôi
 Quái tai Man tặc hải đồng,
 Chỉ thị phi thường anh dũng.
 Sát bại ngô tứ tướng,
 Quả lực địch vạn phu.
 Vị trừ mục hạ Hồ đồ,
Thôi tăng ngã sơn tiền đại địch.

Lại nói:

Chúng tướng,
 Lộ khẩu quan phòng cẩn mật,
 Xuất môn tuần thú nghiêm minh.
Đặng phòng Kim Đạn súc sinh,
Kẻo mà dạ tiềm lai kiếp trại a.
Chư đệ, ấy
 Hồi sơn trung đàm nghị,
 Tư kế phá Hồ nhi.

Ngột Truật:

Thôi,
 Khán tường hiền diệt hồi doanh,
 Tua khá kỹ tiền an vị.
Quân, rượu đây, đặng cho cháu tao đó uống cho đến đi.

Kim Đạn:

Dạ dám thưa chú, như cháu
 Đả Tổng tướng kỹ viên đà bại lực,
Cháu phòng tiên thượng sơn đặng mà nã tróc Nhạc Phi,
Ai ngờ là hà sự do tiểu diệt vị tri,

Mà Vương thúc mạng kim ô bãi chiến (25) đi, chẳng để cho cháu lán lên núi, cháu bắt Nhạc Phi đi cho rồi, thời xong. Ấy hẳn rằng mà Vương thúc lại truyền minh kim bãi chiến đi?

Ngột Truật:

Số là chú,

Văn quân sĩ trưởng trung báo tin,

Rằng thời cháu sát bại tha Tổng tướng tứ viên.

Như Ngưu Cao tài thường chẳng kể làm chi, chớ như Hà Nguơn Khánh, Dư Hóa Long, Đổng Tiên, như ba người ấy

Nãi thị Nhạc Phi đệ nhứt năng nhân

Nên chú dạy minh kim đặng mà hồi trại thiếu an đã mà. Cháu đi đường thời quan san diệp viễn mệt lắm, về mà nghỉ, đặng sau có đánh đũa khác nữa, kẻo Tổng tướng

Đa nhân thủ hạ cao cường

Chú sợ hiền diệt nhứt thời hữu thất chẳng. Nên chú mới truyền minh kim bãi chiến, đặng mà nghỉ đã mà.

Kim Đan:

Dám thưa Vương thúc, như

Hà Nguơn Khánh song chùy đồng dục,

Dư Hóa Long đao pháp tinh thông lắm mà, cháu tướng lại

Thử nhị nhân đệ nhứt anh hùng

Thời cháu đánh nó, nó thất kinh nó đà chạy đi rồi.

Cha chả, hà nhân đặc xuất kỳ hữu?

A cháu, luận anh hùng hai tên ấy cũng nên anh hùng mà bị cháu đánh ít chùy, nó đà chạy mất hồn nó đi rồi, cha chả lại còn ai tài lực hơn hai người ấy nữa, họa là còn Nhạc Phi tài lực hẳn rằng thời, cháu chưa biết mà thôi chớ.

Ngột Truật:

Cháu thế thượng anh hùng (26) bất thiếu,

Nhân gian tài lực cũng vô cùng.

Tuy tha Nguơn Khánh, Hóa Long,

Cũng nãi thị siêu quần anh dũng.

Nhưng mà chưa có bằng, người kiệt kiệt lại hơn hai tên này, ậy, nữa mà

Bỉ Nhạc Vân, Trương Hiến,

Nãi đệ nhứt chi anh hùng.

Hai thằng ấy, tuổi tác nó cũng chừng tuổi cháu. Thằng Nhạc Vân con đẻ Nhạc Phi, còn thằng Trương Hiến là con nuôi Nhạc Phi, như thằng Nhạc Vân nó là

Chùy hạ tợ lôi hoành,

Còn thằng Trương Hiến

Thương huy như lôi điện.

Thời ngày trước chú đuổi Tống vương gần bắt đặng Tống vương, chú mới gặp thằng Trương Hiến. Nó đâm chú một thương sứt tai đi rồi. Sau chú gặp thằng Nhạc Vân, nó đánh chú một chùy trúng yếm tâm mẽ da bụng chú. Là hai thằng ấy, nó hung lắm, cháu a.

Bình phùng giai tánh mạng,

Tướng ngộ tận vong thân.

Cháu mới qua, cháu chưa có biết, chú dạy cho mà giữ như cháu mà có ra trận mà đánh

Thằng phùng thử nhị nhân, ậy, giữ cho lắm

Thiết bắt nghi khinh thị.

Mà làm tay hai thằng ấy, đi a.

Kim Đan:

Kiến thúc phụ thân biên đài tích,
 Xúc diệt nhi tâm nhược hỏa thang.
 Quái Nhạc Vân, Trương Hiến,
 Chân phóng tứ khoa cường.
Như minh nhựt diệt nhi lai trận,
 Nguyễn cầm nhị tặc toái thi *cho*.

Ngột Truật:

Quân, rượu đây, hè
 Thúc, diệt đồng bả trản,
 Nhứt tịch cộng hoan tình.
Cháu giận làm chi (27) để mai cháu ra trận thời cháu đánh cùng hai thằng ấy, cháu giận làm chi cho mệt
 Minh nhựt nễ xuất chinh,
 Thời ngô tự lai độc trận *cho*.

Lại nói:

Nhứt dạ binh cơ đàm luận,
 Khán lai nhứt dĩ bình minh *nọ*.
Chúng tướng,
 Chúng tướng phụng ngô truyền,
 Tóc bài khai nhân mã.
Cháu thúc, diệt đồng lai sơn hạ,
Đặng diễn trừ Tống thất tặc nhi.

Kim Đan:

Chúng tướng,
 Tóc bạt khô đài giáp,
 Mau chinh túc tinh kỳ.
 Đồng dục mã bôn phi,
 Đáo sơn tiền khiêu chiến.

Phiên quân, ban:

Lầm lầm dương bạch nhận,
 Hoàn hoàn phần kim qua.
 Trừ Nhạc thị hưng Kim xã tặc,
 Tróc Cao Tông đoạt Tống giang san.

Ngột Truật, ban:

Điệp điệp tiến can qua,
 Trùng trùng lai binh mã.
 Quyết nang thân Triệu thị giang san,
 Thệ quyền tịch Tống triều thiên hạ.

Tống quân, báo:

Dạ dạ,
 Hữu Hoàn Nhan Kim Đan,
 Tương binh đáo lãnh tiên.
 Khiếu Nguyên soái hạ san,
 Dữ tặc nhi đầu chiến.

Nhạc Phi:

Thậm tiếu tha tiếu tặc,
 Cảm trì thắng khoa cường.
Trương Hiến,
 Nghi lãnh binh tức tốc hạ san,
 Cảm Kim (28) Đạn Hoàn Nhan đầu nạp.

Trương Hiến:

Dạ dạ,
 Thần phụng sắc, thần phụng sắc,
 Khoái tâm trung, khoái tâm trung.
 Cổ tam thông quyết phá Đại Nhung,
 Thương sở hiệp thệ cảm Hồ tặc.
 Đón thủ thừa soái lĩnh,
 Lãnh binh diệt cuồng Liêu.

Nhạc Phi:

Chư đệ,
 Huynh đệ đẳng các đồng,
 Đáo sơn tiền thị chiến.

Trương Hiến:

Chúng tướng,
 Khả thừa ngô chi lĩnh,
 Nghi chinh tức can qua.
 Đồng dục mã bốn ba,
 Hạ san cảm Hồ lỗ a.

Kim Đạn:

Khán tường lai tiếu tử,
Thằng kia,
 Danh tính khá minh trần.

Trương Hiến:

Kim Đạn, như tao là
 Tổng triều tiếu tướng quân,
 Ngô hủ xưng là Trương Hiến tao đây.

Kim Đạn:

Hốt văn tường kỳ ngữ,
 Tâm hi bất tự thặng.
 Quả Trương Hiến, quả Trương Hiến,
 Ngô cừ nhân, ngô cừ nhân.
Tao trông cho gặp mày. Ai ngờ may mà gặp mày đây, tao nói thiệt
 Quyết kim triều sát nễ vu sơn tiền,
 Báo ngô thúc nhứt thương chi đại oán đây mày a.

Trương Hiến:

Kim Đạn, mày thù tao, ậy, mấy chút cho bằng tao thù cái thằng cha mày, với cái thằng chú mày,
lại hơn lắm mà.
 Nễ Ngột Truật cùng Hoàn Nhan Niêm Hãn,
 Cả lũ nhà bậy là
 Dĩ đa phiên Trung quốc thương tàn,

(29) Hiệp thiên Nhị đế ư Bắc Man.

Nay mây đã khôn giá ngô hoàng vu sơn thượng,

Như tao cùng cha mây với chú mây

Hữu thù bất đồng thiên thâm oán,

Quyết thế vô lường lập chi đại cừ.

Mà tao muốn mản rãng bắt cả lũ bây, để mà

Giảo can tâm nhữ đặng Hồ đồ,

Thời tao mới hết giận cho, chớ tao mới có

Nhứt thương trúng, vị thân ngô hận.

Mà tao quyết đâm thằng chú mây cho đổ ruột ra, nhưng mà rũi tao, tao mới có đâm nhằm đứt tai đi là may thằng chú mây đó. Nay tao gặp mây, tao nói thiệt

Ngã kim triêu xuất trận,

Là tao quyết sát nễ cuồng nhi đây.

Cầm Hoàn Nhan vạn đoạn toái thi,

Phá Phiên quốc nang thâu quyền tịch a.

Kim Đan:

Nhĩ biên như tích lịch,

Diện thượng hốt lời hoanh.

Hận tai tiểu súc sinh,

Cầm khinh ngô thái thậm a.

Trương Hiến, như tao nguyên phen này cùng mây, phen này

Quyết sát nễ tiến binh vu sơn thượng,

Cầm Nhạc Phi, nã tróc Cao Tông.

Thâu Tống thất giang san,

Hồi Kim bang xã tắc.

Phấn song chùy lẫm liệt,

Bất thứ nễ toàn sinh a. (Đánh)

Trương Hiến:

Sở hiệp định doanh thu,

Tam cổ phân thành bại. (Đánh)

Hát khách:

Kim Đan, tao nguyên cùng mây, phen này

Cử động thần kinh (30) thương tích lịch,

Sát tha tặc tử diệt Hồ Man.

Kim Đan, hát khách:

Trương Hiến, như tao là

Song chùy luân chuyển thâu Hoa hạ,

Sâu mã đặng không đoạt Tống bang.

Trương Hiến, hát khách:

Phá địch hùng tâm kinh vũ trụ,

Nguyện dương tráng chí chấn sơn hà.

Kim Đan, hát khách:

Chinh trần sậu khởi, càn khôn ám,

Sát khí đặng không nhứt nguyệt tà.

Trương Hiến, Kim Đan hát khách:

Nhân mã vãng lai, bách hiệp giao phong tranh thắng bại,

Thương chùy tịnh cử, nhứt trường đại chiến quyết tồn vong.
(Hai người dưới núi đánh nhau hơn 40 hiệp. Trương Hiến thua chạy lên núi.)

Kim Đan:

Tứ thập hồi phần ngã uy phong,
Trương Hiến dĩ kinh tâm đào mạng nọ.

Nhạc Phi:

Tiểu Phiên chân đồng dược,
Kim Đan quả cao cường nọ.

Ngột Truật:

Ngô tâm hỉ bất tự thắng,
Trương Hiến dĩ khí suy bôn tẩu nọ.

Kim Đan:

Nễ lãnh tiên Tổng tướng,
Ớ, thằng nào có tài, thời
Hạ san thử tài cao a, chớ như thằng
Bỉ Trương Hiến tặc nhi,
Bất thị ngô địch thủ. (31)
Bớ mấy tên đứng trên núi kia, nào, tên nào có tài, thời xuống đây, mà đánh với tao chơi.

Nhạc Phi:

Quân nhân nhi thừa giáo,
Cao quả miễn chiến bài.

Kim Đan:

Ngô sơn thượng khán lai,
Miễn chiến bài quả khởi.
Mà tao có nghe miễn chiến bài ở đâu mà treo, ở Tổng tặc?
Ngô quyết cầm Tổng soái,
Thâu Trung nguyên thị ngã tài năng a.
Tao cũng,
Bất chuẩn miễn chiến bài,
Tốc nghi thọ tử.

Các tướng:

Ớ cái thằng Phiên con kia,
Ngô kim triều hưu tức,
Hậu nhựt định thư hùng.
Hôm nay nghỉ đã, đến mai kêu đánh.

Kim Đan:

Mà tao cũng không nghe, nghỉ nào, thằng nào tài cao sức mạnh thời xuống đây mà đánh với tao. Hay là một lũ bày những là
Thị vô dụng thất phu,
Thờ tốc hạ sơn bãi yết đi.
Nễ sơn trung Tổng soái,
Nghị hạ lãnh thọ tru.

Nhạc Phi:

Quân chúng khả tuân thừa,
Miễn chiến bài cao quả.

Kim Đan:

Nó lại treo miễn chiến bài, nó, nay là

Kham tiêu tha tặc bối,

Quả lục lục vô kỳ.

Mà tao kêu bây, bây không xuống, thế cũng hết thằng nào cả rồi, họa là còn Tống soái bây nữa chẳng?

Bớ Nhạc Phi,

Nễ Tống soái Nhạc Phi,

Tốc hạ san giao chiến.

Với tao, chớ tao không nghe miễn chiến bài.

Nhạc Phi:

Quân, (32)

Nghi thừa ngã lĩnh quả miễn [chiến] bài.

Kim Đan:

Sơn tiền tường khán,

Hốt đại phát tiêu thanh.

Ngô khiêu tha mạ nhục điềm nhiên,

Tha quả miễn chiến bài thất đạo *thôi*.

Hà bất tri tu ó,

Tống soái thị dị kỳ a. Ấy vậy mà ta ở bốn quốc ta, có nghe thiên hạ đồn rằng

Nhân nhân giai khâm phục Nhạc Phi,

Khen Nhạc Phi thời có tài lắm,

Kim quả thị hữu danh vô thực *mơ*.

Lại nói:

Văn ngô Thúc phụ,

Hốt dĩ minh kim.

Ấu là phản mã đáo doanh tiền,

Dữ Thúc thân thương nghị *a*.

Nhạc Phi:

Chúng tướng,

Chư lộ khẩu quan phòng gia ý,

Đẳng sơn môn thủ ngữ nghiêm minh *a*.

Tiểu Hồ nhi kim dĩ thoái binh,

Ấy, hồi doanh nội đồ mưu phá tặc a.

Kim Đan:

Dạ,

Giá tiền phủ phục,

Tường bâm tặc tình.

Cháu sát tặc tha Trương Hiến súc sinh,

Nó dĩ táng khí đào vu sơn thượng.

Khi rứa chừ ngu khiêu mạ tịnh vô ứng đáp,

Tha quả trương thất miễn chiến bài.

Cháu văn minh ô phác mã phản hồi,

Ngư vị sát tặc nhân hà ý *mơ?*

Ngột Truật:

Trương Hiến hã (?) nhiên bại tẩu, (33)

Nhưng mà sơn trung tồn hữu Nhạc Vân.

Chừ mà ta điễn trừ liễu nhị nhân,
 Thời mới nãi khả đoạt thu sơn lãnh chớ.
 Hiền điệt kim triều đại thắng,
 Tặc nhi quải miễn chiến bài.
 Cũng đà hiền dương ngã quốc chi oai,
 Đoạt liễu địch nhân chi phách.
 Cho nên chú minh kim, bãi chiến râu quân về, đặng cho cháu
 Hồi doanh an tức,
 Dưỡng nhuệ uy phong đã.
 Hậu nhựt nễ tiền lai,
 Phá tắc đồ vị văn mơ.

Lại nói:

Tam quân thừa ngã lĩnh,
 Bãi trận phản doanh trung a.

Nhạc Vân:

Dĩ biệt liễu kim môn,
 Vọng Ngưu sơn phản bộ a.

Hát khách:

Quân thân lưỡng trọng ngộ gian nguy,
 Thần tử phiên lao nghĩa mạc từ.
 Triệu bỉ ngoại binh lai cứu giá,
 Thệ kim tận tảo chúng Hồ nhi.

Lại nói:

Dĩ lai đảo Phiên doanh,
 Huy song chùy sát nhập a.

Phiên quân:

Vật dung tha đào mạng,
 Đồng phân ngã đao thương.

Nhạc Vân:

Đại sát bỉ Hồ Man,
 Tử thương chân vô số nọ, chi nữa.
 Chỉ sơn tiên đoạt lộ,
 Vọng sơn thượng bồn phi. (34)

Lại nói:

Ngô khán lai sự quả thậm kỳ,
 Hà cố miễn chiến bài đa quải?
 Nay, ý mản rằng mà treo một lần cho tới 7 cái miễn chiến bài lận nè, dẫu mà Kim Phiên nó có
 Hữu cá tướng tuyệt luân chi anh dũng đi nữa là,
 Chư anh hùng cá cá tận nan đương?
 Hay mản rằng? Dẫu mà có treo miễn chiến bài, bắt quá một cái cùng hai cái mà thôi, có lẽ ở
 đâu mà treo một lần 7 cái, mà
 Ngô Phiên doanh xuất nhập như thường,
 Là vô đồng tướng năng nhân đương cự.
 Mà có ai có tài ở mô, mà đánh không lại mà treo miễn chiến bài nhiều lắm rứa? Như việc này là

Bất tiêu giả [nó] mạn ngô thân phụ,
 Tại sơn tiền nó thiết quả chiến bài.
Nó làm vậy là nó làm xấu cho cha con mình, hấn làm màn ri
 Khởi cụ ngô bắt chân quân thanh,
Lại thậm nhục ngã phụ thân chi danh vọng thôi.
 Tưởng thất phu cảm nộ,
 Ngô tâm nội hận tai?
Ấu là đã phá miễn chiến bài,
Đặng bầm phụ thân liễu sự a.
Tra lại thử thằng nào quấy chơi làm vậy, đặng người xử tội nó, thê.

Nhạc Phi:

Thôi,
 Tưởng Kim Đan tiêu Phiên,
 Anh dũng chân khả quái.
Như ta là,
 Tích tàng văn Hạng thị,
 Hữu cử đỉnh chi hùng.
Là ta [nghe] mà thôi, chớ có thấy ai làm vậy. Nay mà ta
 Quan nhụ tử Hồ Nhung, (35)
 Hữu bạt sơn chi dũng.
Mà, cái thằng màn răng,
 Tài siêu ngô chư tướng,
 Lực quán ngã anh hùng.
Ta vị giải khai khốn giá chi Hồ Nhung,
Mà hấn lại phục tàng đảo siêu quân chi hồ tướng.
Nớ, thời ta tính màn răng đây, thôi ta biết
 Hà mưu trừ Kim Đan,
 Hà kế phá Hoàn Nhan nê?

Truyền tuyên quan:

Dạ,
 Hữu Nhạc Vân Công tử phản hồi,
 Tại môn ngoại khát lai bá kiến.

Nhạc Vân:

Dạ,
 Tiểu nhi thừa giáo mạng,
 Kim môn trấn nghinh lai.
 Truyền tổng binh tức nhựt hưng sư,
 Nên ấu tử [phản] tướng tiền báo mạng.

Lại nói:

Dám bầm phụ thân,
 Hữu nhứt sự tâm chân khả hận,
 Khát phụ thân truyền hạ tra minh.
 Kim ấu nhi lai đảo Ngưu đầu,
 Kiến thất miễn chiến bài quải thượng.
Con nghĩ lại,
 Phiên doanh nội tịnh vô năng tướng,

Mà treo miễn chiến bài là mản rãng? Là
 Tại thù nhân mà kinh ngã quân tâm? đó mà
 Cảm trướng tiền bầm quá phụ thân,
 Con thấy mản rĩa, con đã
 Đã phá chiến bài thất cá rồi.

Nhạc Phi:

Ái ái!
 Hà cuồng bối, hà cuồng bối,
 Quái nghịch nhi, quái nghịch nhi.
 Mãn diện hốt yên phi,
 Triêm thân giai hãn xuất.
 (36) Thời,
 Ngô lệnh hành vu thiên hạ,
 Thù nhân hà cảm bất tuân?
Nhạc Vân,
 Miễn chiến bài tao quải tại ư sơn tiền,
 Sao mày cảm đả phá mạn ngô quân lệnh?
 Nan dung nễ, nan dung nễ,
 Bất thứ nghịch nhi, bất thứ nghịch nhi.
Đao phủ quân,
 Đao phủ quân tua khá tuân thừa,
 Tróc nghịch tử doanh tiền kiêu thủ a.

Dương Hoài, Thi Toàn, Trương Hiến, Vương Quý, Triều Vân, Châu Thanh, Cát Thanh, Diểu Minh Đạt, Lương Hưng, Đào Tiến, Dương Hồ, Giá Tuấn, Trương Quốc Tường, Vương Tín, Đồng Phương, Vương Nghĩa, Nguyễn Lương, Trương Hiến, Diểu Minh Sơ, Gia Cát Anh, Công Tôn Lang, Khâu Chân, Lưu Quốc Thân, Từ Long, Trần Quân Hựu, Hồ Thiên Bảo, Mạnh Bang Kiệt, Hồ Thiên Khánh, Dư Hóa Long, Kim Bưu, Hà Nguơn Khánh, Trương Lập, Đồng Tiên, Trương Dụng:

Dám bầm Nguyên hung,
 Tiêu diệt sở hành thác ngộ,
Mản rĩa thời cũng,
 Hữu vi uy lệnh Nguyên hung đó.
Nhưng mà thảng tha niên kỷ ấu xung, đại, không biết, xin
 Khoan thứ, nhứt phiến sơ quá nào.

Nhạc Phi:

Như chư vị thử ngôn tương khuyên,
 Khủng ngô tình nghĩa hữu thương đó, *nhưng mà ta tưởng*
 Tự gia nhi phạm pháp bất hành,
 An năng bảo hùng sư bách tướng a. *Đao phủ quân,*
 Đao phủ quân nghi lệnh,
 Sự bất khả khiên trì a.

Ngưu Cao:

Dạ,
 Quân tiền bồ bạc khấu đầu, (37)
 Ngu hữu nhứt ngôn chước lượng
 A, *như nay mà Nguyên hung,*

Miễn chiến bài quái thượng,
 Là vì Kim Đạn tử nan đương.
 Chớ như, cháu tôi là
 Nhạc Vân xuất tự viễn phương, mới về, chưa hay mà không hỏi đi hỏi lại, cho tỏ,
 Tương thử miễn chiến bài đả phá.
 Ấy, hấn đại, hấn không biết mà thôi.

Tán:

Xin Nguyên nhưng dung chước cho cháu tôi một phen, nhờ như Nguyên nhưng không nghĩ mà giết cháu tôi

Nhứt, tắc thương phụ tử chi tình. Nhị, tắc Ngột Truật vị trừ, nhi trăm tự gia chi tướng, ư quân tiền bất lợi. Tam, tắc ngoại quốc văn tri, Nguyên soái sát kỳ tử dã, đả phá miễn chiến bài chi tội dã, như thử tắc ái tử chi tình, khinh pháp địch chi tâm trạng, khởi bất bị tắc nhân sĩ tiểu hồ?

Lại nói:

*Chừ thời,
 Khất nhậm ý hạ ngu,
 Mạng Nhạc Vân xuất chiến.
 Như Nhạc Vân mà,
 Bất thắng Hoàn Nhan Kim Đạn,
 Thời Nguyên nhưng chánh pháp vị trì.
 Bằng mà cháu tôi,
 Sát đắc tiêu Hồ nhi,
 Thời Nguyên soái cũng,
 Khả khuyến công phóng tội cho cháu tôi nhờ với chớ. Bằng giết đi thời ngắt lăm. Trăm lạy xin Nguyên nhưng nhậm ngôn cho cháu tôi nhờ với nào.*

Nhạc Phi:

Thử thuyết nghiệm tha hữu lý đó Nguru Cao, người đã xin mản rĩa, ta hỏi (38)
 Nễ ung bảo lãnh nghịch nhi a.

Nguru Cao:

*Dám bảm, Nguyên nhưng,
 Hứa tha đài tội lập công,
 Thời tiêu đệ tự ung bảo lãnh mà.
 Xin cho em lãnh cho.*

Nhạc Phi:

*Nguru đệ lãnh thời ta cho lãnh, bằng đặng thời ta khuyến công phóng tội, bằng mà đánh không lại thời đem về cho ta, chớ không giao cho ta không đặng. A, đao phủ quân
 Khả thừa ngô chi lệnh,
 Giải phọc phóng nghịch nhi.*

Nhạc Vân:

*Dạ,
 Ngưỡng mông đại phước thi ân,
 Phủ tạ thung đường thiên tuế, thiên thiên tuế.*

Nhạc Phi:

*Nguru Cao,
 Tương tha nghịch tử,
 Đồng nễ doanh trung.
 Đặng lãnh binh xuất trận lập công,*

Diễn diệt Hồ nhi thực tội.

Nhạc Vân:

Lại hữu thúc thân cứu tử,
Diệt nhi phương đắc toàn sinh.
Nan thắng minh cảm hậu tình,
Phủ thủ tướng tiền khấu bái.

Nguru Cao:

*Thôi, bây chừ hãy,
Chính đương đại lự,
Đà xong ở mô, mà
Hiền diệt tạ chi.
Việc đáng lo lắm, xong chi mà lạy. Chú thời lãnh cháu dựng lập công mà chuộc tội, mà cái
thằng Phiên con, nó mạnh như thần, cháu phải lo làm sao, có đánh với nó, họa là may mà thắng
dựng nó, mà chú mới khá cho, chớ như mà cháu
Bất thắng tha Kim Đạn Hồ nhi,
Thời là lão thúc cũng nhưt đồng đại tội mơ.*

Nhạc Vân:

*Dám thưa chú, cháu nguyện phen này là (31)
Nỗ lực trừ hung bồi,
Xin Thúc thân khả phóng tâm nào.*

Nguru Cao:

*Ờ, cái thằng vác lệnh tiễn kia
Nể tua khá minh ngôn,
Chớ mảy báo như hà cấp sự đó mảy?*

Quân:

*Dạ dám thưa,
Hữu Hoàn Nhan Kim Đạn,
Lai khiêu chiến sơn tiền.
Nó nhục mạ bách ban,
Cho nên tôi phải báo lai Nguyên soái.*

Nguru Cao:

*Màn rứa thời mảy phải vào mà thưa, cho người hay. Cháu nó đà tới, kêu cháu nó, cái thằng
màn rặng
Hình dung chân cổ quái,
Tướng mạo quả dị kỳ.
Lưỡng thủ bả song chùy,
Đả như lôi điện chấn.
Mà đó,
Đả ngô bang tứ tướng,
Giai táng mạng đào sanh.*

Nhạc Vân:

Dám thưa Thúc thân, tứ tướng những là ai mà thua nó?

Nguru Cao:

*Thua nó những là tay nhưt hết thấy, nó mà. Bằng đầu thời chú ra, nó đánh chú một chùy, chú đã
xé hồ khấu tay ra. Tới phiên sau, chừ Hóa Long ra chịu với nó dựng 10 hiệp, Dư Hóa Long cũng*

chạy. Đến Đông Tiên, Đông Tiên đối địch cùng nó, dặng vài hiệp cũng chạy. Đến Hà Nguơn Khánh chịu với nó đến vài chục hiệp, cũng chạy. Đến sau Trương Hiến, gặng với nó dặng 40 hiệp cũng chạy, bởi vậy cho nên nó

Tại sơn hạ tung hoành,

Nó kêu nó giết lắm. Không còn người nào khá mà ra địch với nó, cho nên Nguơn soái dạy

Miễn chiến bài quả khởi, đó mà, mà treo miễn chiến bài nó cũng không nghe, nó kêu hoà đi, cho nên treo đến 7 cái lận mà.

Nhạc Vân:

Văn tường giá lý, (40)

Phương liễu kỳ tình.

Hèn chi cháu không hay, cháu đánh nát miễn chiến bài đi. Tội cũng phải lắm thôi.

Hận Hồ nhi mãn diện yên sinh,

Tường tặc tử triêm thân hãn xuất.

Dạ dâm thừa chú,

Tiểu điệt nhi kim nhựt,

Quyết dục mã hạ san.

Cháu nguyện phao thi Kim Đạn Hồ Man,

Quyết kiêu thủ Hoàn Nhan tặc tử a.

Ngưu Cao:

Đã hay cháu thời mạnh lắm mà. Chú sợ lắm, e cháu đánh không lại nó. Phần chú chẳng quản chi, nhưng mà chú lo sợ cho cháu mà thôi. Chớ như chú là

Giáo nễ lưỡng toàn chi pháp,

Điệt nhi tu khả thính tùng.

Ấy mới xong cho; như cháu ra trận

Thắng nễ tiêu tặc nhi,

Nễ ngã hồi vô sự.

Thời chẳng nói mãn chi, như cháu mà

Bất năng thắng Hoàn Nhan Kim Đạn,

Nễ tặc tu huyền thất đào qui a.

Cháu liệu đánh không lại nó, cháu đề Thang Âm huyện, cháu chạy ngay về với mẹ với bà cháu, khỏi tội, cho.

Nhạc Vân:

Dâm thừa chú, việc ấy thôi thời để mặc cháu mà.

Chúng tướng,

Truyền chinh túc tinh kỳ,

Hạ san trừ tặc tử a.

Kim Đạn:

Tặc nhi lai sơn hạ,

Danh tính khả minh trần a.

Nhạc Vân:

Nọ, tao là,

Tiểu tướng quân biểu tự Nhạc Vân,

Tổng Thái bảo Minh công thân tử đây.

Kim Đạn:

Hà hạnh ngộ, hà hạnh ngộ,

(41) Hảo tương phùng, hảo tương phùng.
 Chân đại khoái ngã tâm,
 Thị hân hoan ngô ý.
Nọ, Nhạc Vân, như tao là
 Quyết sát nễ thi phao ư Phó thượng,
 Báo phục ngô Thúc phụ chi đại cừ *đây*. *Nay tao đã gặp mày đây*
 Nễ vô lộ khả đào,
 Hạ mã nghi thọ lục *con*.

Nhạc Vân:

Quái Hồ tặc tiểu nhi,
 Cảm đại ngôn khinh ngã.
Như tao là,
 Quyết sanh cảm Ngột Truật thất phu,
Đặng báo khỏn ngã quân thân chi đại oán mơ.
 Nễ nhũ xú vô danh tiểu tướng,
 An cảm lai sơn hạ khoa cường *a?*
Kim Đạn, tao nói thiệt cùng mày
 Tiền bại ngô chư vị thúc thân,
 Kim ngô ngã tử vô táng địa *thôi, con a.*

Kim Đạn:

Nhược lời hoành chấn nhĩ,
 Như liệt hỏa thiêu mi.
 Cảm khinh ngã khoa cường,
 Quyết bất dung Tống tặc. (*đánh*)

Nhạc Vân:

Dồng dục chân đồng dục,
 Anh hùng thị anh hùng.
 Phần dương ngô thần lực,
 Nễ lập tức mạng vong *thôi*.

Hát khách:

Địch khái lǎng lǎng triển khí hào,
 Điển trừ tiểu tặc sát Hồ Nhung.

Kim Đạn, hát khách:

Tam thông cổ hướng dương ngô võ,
 Sở hiệp (42) chùy huy trăm nhữ đầu.

Nhạc Vân, hát khách:

Trận thượng mã phi nhân giai tán,
 Hoành chùy tiểu khẩu mạng nan đào.

Kim Đạn, hát khách:

Hung kim tráng chí giang san chấn,
 Phá Tống hùng tâm nhựt nguyệt cao.

Vân, Đạn, hát khách:

Tiến thoái sậu trì, phần chấn nhuệ phong tranh thắng bại;
 Vãng lai xung đột, điển hung trừ khẩu lập công lao.

Nhạc Vân:

Anh hùng quả anh hùng,
Thần lực chân thần lực.

Kim Đan:

Thệ thế vô lương lập,
Nễ ngã quyết tồn vong *a*.

Ngưu Cao:

Ớ cháu, ớ
Phấn lực thành công,
Sát tha tặc tử *ớ cháu*.

(Đánh hơn 80 hiệp, Kim Đan tưởng Ngột Truật kêu, quay đầu nhìn, bị Nhạc Vân đập cho một chùy).

Nhạc Vân:

Tiểu Phiên lạc mã, tiểu Phiên lạc mã,
Áu là kiêu thủ HỒ nhi, kiêu thủ HỒ nhi.

Ngột Truật:

Quan trường thất sắc,
Lệ hạ lâm li.
Ta hiền điệt, ta hiền điệt,
Tốc đoạt thi, tốc đoạt thi.

Nhạc Vân:

Ngột Truật đoạt tử thi,
Dĩ đào hồi vi nội.

Ngưu Cao:

Đại khoái chân đại khoái,
Chí hoan thị chí hoan.
(43) Chú thấy cháu đã sút sức nó, chú thất kinh đi, như
Điệt nhi sát đặc HỒ Man,
Cũng là tại lão thúc nhưt thanh đại khiêu.

Nó tưởng rằng Ngột Truật kêu nó. Nó mới xây mặt lại nó ngó. Ai ngờ là cháu mau tay cháu cho nó một chùy. Nó đi xuôi đi. May chú cháu cha chả là may.

Lại nói:

Sự chân khả tiêu, sự chân khả tiêu,
Y thậm hoan tai, y thậm hoan tai.
Chú kêu một tiếng rất may,
Cháu xang chùy quá lệ *a*.

Nhạc Vân:

Thôi,
Dĩ trừ đại hại,
Hi bất tự thăng.
Như, đánh trận này là
Bản phi tiêu điệt chi tài,
Nãi thị quốc gia hồng phước *đó mà*.

Ngưu Cao:

Hề,
Đồng báo công soái mạc,

Dặng Nguon soái giải tư lương hè.

Lại nói:

*Dạ, dám bảm Nguon soái, cháu tôi nó đã
Sát đắ tha Kim Đạn, Hoàn Nhan,
Tương thủ cấp quân tiền đầu nạp mơ.*

Dương Hoài, Lương Hưng, Trương Hiến, Giả Tuấn, Chu Thanh, Triệu Vân, Dương Hồ, Thi Toàn, Đông Phương, Vương Quý, Diểu Minh Sơ, Cát Thanh, Dư Hóa Long, Trương Quốc Tường, Đông Tiên, Nguyễn Lương, Diểu Minh Đạt, Trần Quân Hựu, Hà Nguon Khánh, Hồ Thiên Bảo, Đào Tiến, Từ Long, Vương Nghĩa, Trương Lập, Vương Tín, Gia Cát Anh, Công Tôn Lang, Lưu Quốc Thân, Mạnh Bang Kiệt, Trương Hiến, Nhạc Chân, Kim Bưu, Hồ Thiên Khánh, Trương Dụng:

*Khán kiến diện phù hi sắc,
Hoan tai hiền điệt cao cường. (44)
Sát đắ tha Kim Đạn Hồ nhi,
Điễn trừ liễu ngô bang đại hại.*

Ngưu Cao:

Cháu vô mà lay Nguon soái đi. Nhạc Vân lay tạ...

Nhạc Phi:

*Nhạc Vân,
Tương công chiết tội,
Cha phóng xá tiền khiên cho.
Quân tương thủ cấp tiểu Phiên,
Tụ sơn tiền hiệu lĩnh a.*

Ngột Truật:

*Thiên hà vong Phiên tướng,
Địa nhân trợ Tống bang?
Ta hồ tiểu điệt,
Dĩ táng khí sa trường.
Cát đoạn ngô phé phủ tâm can,
Thiên táng ngã tình thâm thúc điệt.*

Niêm Hãn, Thích Hãn, Đáp Hãn, Trạch Ngã Lợi:

*Ngô văn báo thuyết,
Sảng sôt tâm thần.
Khán kiến can trảng đoạn,
Bồi hồi phủ phé phân.
Cát đoạn ngã tình thâm,
Ai ta hồ ầu tử!*

Cùng than:

*Phụ tử thiên hà biệt,
Thúc, điệt địa nhân vong?
Nghĩa trọng kim triêu u hiền cách,
Tình thâm hà nhựt đắ tương phùng.*

Lại nói:

*Thống tâm trung, thống tâm trung,
Lưu lệ hạ, lưu lệ hạ.*

Phân chú cháu dường dao cắt dạ,
Nghĩa cha con tợ muối xát lòng.
Thiên hà bất hựu Kim bang,
Nhấn sử tảo vong danh tướng. (45)

Ngột Truật:

Tử sinh hữu mạng,
Yêu thọ do thiên.
Quân,
Khá tương tha tần liệm hậu doanh,
Bị quan quách tổng hồi bản quán *a*.

Niêm Hãn:

Dám thừa Nguon soái, như con tôi là
Tiền nhựt bại tha Tổng tướng,
Kim vi hà tướng nó sở thương vậy, *a Nguon soái ?*

Ngột Truật:

Vương huynh, như cháu tôi là,
Bị nhự tử Nhạc Vân,
Hữu bạt sơn chi đồng.

Niêm Hãn:

Thừa Nguon soái, như thằng Nhạc Vân, nó là
Tiền nhựt đả trúng ngô tí thượng,
Tha kim triều sát ngã hài nhi.
Nguon soái cùng quân sư liệu phương thế chi đặng mà đả phá giặc đi cho mau, đặng cho tôi
Cầm Nhạc Vân vạn đoạn toái thi,
Thời mới tiêu ngô đặng đệ huynh chi đại oán cho.

Ngột Truật:

Thừa Vương huynh, em cũng đà liệu thế đánh, nhưng mà đánh thiệt khó lắm mà
Tuy ngô đặng binh cường thế thanh,
Nhưng mà dẫn Nhạc Phi cứ hiểm tự trì mơ.
Vương huynh chẳng những là sơn lĩnh khó đánh mà thôi tôi lại lo điều này nữa mà,
Thằng cần vương binh đao tứ vị,
Ắt là ngô phúc bồi tất nhiên thọ địch mơ. Thời ta tính làm sao, chứ?

Tán:

Ông quân sư, hễ là thiện dụng binh giả, khuất nhân chi binh nhi phi chiến, bạt nhân chi thành
nhi phi công, hủy nhân chi quốc nhi phi cứu dã. (46)

Lại nói:

Thời quân sư phải,
Đương tiên dự toan nhứt kỳ kế,
Khả phân ưu vị quốc tận tâm.
Thằng ngoại binh nhứt đản lai công,
Thời quân sư liệu hà mưu đối địch?

Cáp mê:

Dám bảm Lang vương, như việc chinh chiến là
Có chữ binh nan điều đặc,
Vi cơ bất khả tiên đồ.
Mà dĩ thiên trí hạ ngu,

*Tôi liệu chừ trần binh cũng tất chí mơ. Nhưng mà
Đã sở mạng tiên thiết kỳ kế,
Đặng mà dự phá tha chừ trần chi binh.
Tiểu nhân học thiếu tài thường,
Bất khả tiên đồ viễn lược mãn răng cho đặng mà.*

Tán:

*Dám bảm Lang vương, vả binh giả là quỷ đạo dã, cố năng nhi thị chi bất năng, năng dụng nhi thị
chi bất năng dụng. Cận nhi thị chi viễn, viễn nhi thị chi cận. Lợi nhi dụ chi, loạn nhi cảm chi,
thứ nhi thiêu chi, ti nhi cao chi, dật nhi lao chi, thân nhi ly chi. Xuất kỳ bất ý, công kỳ vô bị,
quyền biến đa đoan, quỷ trá bách xuất, an khả tiên dự hồ?*

Lại nói:

Khất miễn tội hạ ngu,
Thần bất năng tiên toán *cho đặng mà.* (47)

Ngột Truật:

Văn tường giá lý,
Tâm nội liễu nhiên.
Chừ thời ta,
Chỉnh binh tu giáp nhuệ tinh,
Dự đãi lâm thời ứng địch *a.*

Lại nói:

Áy,
Chừ Nguon soái, Bình chương phụng sắc,
Nhân nhân đồng chỉnh túc mã binh.
Tứ vi tuần sát nghiêm minh,
Ngoại binh đáo tốc lai thông báo.

Trương Tuấn:

Sơn đông thành Nguon soái,
Ngô Trương Tuấn biểu xưng.
Thừa Lưu công vũ hịch truyền lai,
Hội chừ trần Ngưu đầu cứu giá.
Chừ công, ta đã tới đây, thôi
Tạm đình nhân mã,
Thiếu Đức tam quân đã, đặng một hai ngày rồi, *chừ thời ta*
Chỉnh nghi tiến tốc bồn hành,
Bất khả lộ đồ trì hoãn *a.*

Kim Tiết:

Dám thừa, như việc ấy thời gấp lắm mà, như
Phạm cứu binh phó nạn,
Là cấp tợ giải đảo huyền.
Mà hã còn lo chẳng kịp thay, hưởng chi là
Thừa dư an phủ vị minh đi,
Thời khả đình quân dẫn nhựt *a.*
Chừ thời ta trú dạ bất phân thời khắc,
Trường khu nhứt lộ tiền binh.
Đặng thám Thánh giá an ninh,

Mới giải ngô tâm ưu lự cho chó. Ta thời không biết dữ lành, là mần rãng, ta không nên nghĩ nữa mà.

Trương Tuấn:

Chừ ta đi cho gấp đi mới là dặng cho, chó (48)

Kim giải nguy thánh giá,

An bất khả lao phiền.

Ngô lập tức hạ truyền,

Bạt trại nghi tiến lữ a.

Trương Tuấn, Kim Tiết, Ngô Lân, Hồ Chương, hát khách:

Giải khai long giá diệt Hồ Man,

Vạn đội cần vương kiêu kiêu hùng.

Phấn ngã thần uy, kiếm kích nhưt huy Liêu khấu tỉnh,

Trừ tha Man Mạch, giang sơn cộng nhập Tống kinh trung.

Lưu Kỳ:

Thuận xương thành Nguơn soái,

Ngô biểu tự Lưu Kỳ.

Tự chừ trấn hùng sư,

Đáo Nguơn đầu giải giá.

Như việc là,

Cứu binh như cứu hỏa,

Nghi cấp bất nghi trì.

Nễ tốc phụng kỳ truyền,

Thỉnh chừ công thương nghị.

Chừ công,

Các nghi an vị,

Đặng ta tương dữ phân ưu a.

Tạ Côn, Dực Tương, Chiết Trung:

Dạ, dám thừa Nguơn soái

Hữu hà sự vị tường,

Khất Nguyên nhung minh giáo.

Cho anh em tôi biết với nào.

Lưu Kỳ:

Chừ công,

Kim môn trấn hịch văn di đáo, cho ta rồi, thời

Truyền Thống binh tiên tự tiên sư.

Như Sơn tây là mật viễn Nguơn sơn,

Thời ta phải tới cứu cho gấp.

Bất khả đình binh trì hoãn a.

Tạ Côn:

Dạ, dám thừa, như ta là (49)

Thử sự thậm vi quan trọng,

Ngô tào bất khả thiếu hành mới phải cho, nhưng mà ta nhưt dạ kiên hành, quân hấn cũng đã mệt lắm. Nay ta phải

Dĩ nhưt nhưt đình binh,

Thời hấn cũng đã khá, vậy thời ta phải

Nhựt dạ đồng tiên lữ đi, chó không nên ở lâu.

Lưu Kỳ:

*Sách có chữ rằng,
 Quân thân nạn, yên sinh vãng cứu,
 Hướng chi kim sơn đầu hung cát vị minh a. Ta không nên chậm mà. Chừ thời
 Nghi nhựt dạ kiêm hành,
 Chỉ đàn trung đoạt lộ a.*

Lưu Kỳ:

*Chúng tướng,
 Khả thừa ngô minh giáo,
 Lập tức chinh đao thương.
 Trục chỉ sơn trung,
 Bất phân thời khắc.*

Quân ban:

*Binh lai thế tợ lôi phong,
 Tướng đảo uy như hùng hổ.
 Đả phá tha Nhung Địch trại doanh,
 Thu hồi ngã Trung nguyên cương thổ.*

Tứ tướng, hát khách:

*Trục chỉ sơn trung cấp cấp phi,
 Phó quân thân nạn mạc từ nguy.
 Tốc đảo Đàn châu, trừ ác tặc nhi giang san phục chinh,
 Mang lai Nguu lãnh, cứu long xa nhi nhựt nguyệt trùng huy.*

Hàn Thế Trung:

*Lưỡng Lang quan Nguon soái,
 Ngô Hàn thị Thế Trung.
 Chí lẫm tảo diệt Hồ Nhung,
 Còn dạ độc (50) phò an Hoa hạ mà, nay
 Ngày Liêu khẩu loạn Hoa sơ thứ,
 Bị đàm ngôn nên lạc chức qui điền.
 Nay ta có văn Hồ nhi lưỡng phạm Trung Nguyên,
 Ta phải suất bốn bộ tiền lai cứu giá chớ.*

Lại nói:

*Kim đảo Nhữ Nam chiêu dụ,
 Tào thành huynh đệ qui hàng.
 Hựu đắc thủy sư quân [tập] hợp,
 Dư muôn chiến hạm cứu thiên sư [tao].
 Như vợ chồng ta là
 Mộc ân đức Tống triều,
 Tâm nhựt thường tư báo.
 Mà, ai ngờ là nay
 Quốc vận ngẫu tao diên đảo,
 Ta chiêu hàng hạnh đắc thử binh.
 Ta dùng binh này đặng mà ta
 Diệt giặc báo quốc ân,
 Cùng khả thân ngô tổ nguyện mà.
 Phu nhơn, chừ ta tính*

Tiến binh lai Ngưu lãnh,
 Phá Hồ tặc thượng san.
 Đặng trợ Nhạc công diễn diệt Hồ Man.
 Phục kinh địa trùng hưng Tống tộ mà, thời
 Ngô chí nguyện như thử,
 Phu nhơn ý nhược hà?

Lương phu nhơn:

Thưa Tướng công, như nay
 Ngô chiêu hàng kỹ vạn thủy sư,
 Cũng là thiên trợ ngã thành trung quân chí.
 Nay mà kim Hồ tặc sơn trung vi giá,
 Tôi cũng có nghe, binh thế hấn cường thịnh lắm
 Khủng Nhạc công độc mộc (nan đương?),
 Chừ thời lập tức tiến hùng sư. (51)
 Đáo Ngưu sơn cứu giá.
 Cho gấp mới đặng cho chớ.

Hàn Thế Trung:

Nay Hồ Nhung binh cường thịnh,
 Hay là trên núi hữu phản chường chi nguy chớ chẳng không.
 Ngô khẩn cấp tiến sư,
 Sự bất nghi thiếu hoãn mơ.

Lại nói:

Chúng tướng,
 Thừa ngô chi lệnh,
 Chinh túc cung đao.
 Tân thứ khai thuyền,
 Giang biên đãi lệnh a.

Lại nói:

Phu nhơn bất nghi trì hoãn,
 Lập tức hạ thuyền hè.

Lương Phu nhơn:

Chư hiệu đội thủy binh,
 Các thính ngô chi lệnh.
 Kim Hồ Man độc loạn,
 Ngã chúa khôn sơn trung.
 Vị quân, khởi nại phong sương,
 Phó nạn mạc từ lao khổ a, áy.
 Thiết bất nghi lạc hậu,
 Các nỗ lực hướng tiền.
 Nhược mạn lệnh nghịch truyền,
 Tắt thuyền đầu kiêu thủ a.

Thế Trung:

Chúng tướng,
 Giang trung y đội ngũ,
 Thuyền thượng chinh can qua.
 Vọng túc phục lăng ba,

Chỉ Hán dương trục lãng.

Thủy quân, bài:

Phi ngô chiến hạm tiến đồng môn,
Sở hướng hồng ba chấn thủy cung.
Ngã thiệp đại xuyên phò thánh đế,
Cử đồ phục Tống diệt Hồ Nhung.
Lầm lằm tiến ngô thuyền,
Mang mang phá cầu Phiên. (52)
Điệp điệp trục hồng ba,
Hoàn hoàn lãng cự lãng.
Xúc long chu, phi quế trạo,
Sát cuồng liêu, trừ cường bạo.
Giải ngô hoàng, giải ngô hoàng,
Vọng Ngưu sơn, vọng Ngưu sơn.

Thế Trung:

Dĩ lai đảo Hán dương,
Truyền đình vu bắc ngạn a.

Lại nói:

Phu nhơn, chừ,
Ngu ý dục tiến sư vu Ngưu lãnh,
Cùng Nhạc Nguyên hung nhứt xứ hiệp binh.
Đặng đồng bảo giá thánh minh,
Kiến cơ trừ Hồ khấu.
Chớ như ta, nay mà
Kỷ bách hiệu thủy binh thuyền chích,
Mà để đây tất bị tha Man tặc hấn đoạt chi.
Chớ chẳng không. Như mần rửa là
Khí ngã quốc thủy sư,
Lại tăng địch chi binh thế.
Phu nhơn,
Hữu hà mưu tương trợ,
Giá vụ đắc lương toàn ?
Chừ mà ta,
Khí thuyền chích thượng san,
Thử sự chân [bất] tiện lằm mà.

Lương Phu nhơn:

Văn Tướng công thử luận,
Ý nội thậm hiệp nhiên.
Ngô thủy sư bạc tại Hán dương,
Cách Liêu tặc là có ngũ lục thập lý.
Mà thôi, chừ ta
Thượng lãnh phụng triều Thánh đế,
Thuyền sư khán thủ vô nhân.
Kẻo mà để cho,
Hồ Nhung đắc ngã chiến thuyền, có phải a
Hà dị hồ nhi sanh dục!

Chừ phải tính làm vậy mới xong cho, ta phải

(53) Cự biểu tấu văn Thánh đức,

Tả thư trình dũ Nguyên hung.

Đặng cho người biết vợ chồng ta đã đem thủy binh tới đây. Thảng như linh Thiên tử, người

Sai ngô hà xứ tiên công,

Hay là mạng ngã thượng sơn hộ giá?

Khi rứa chừ, ta hãy

Phụng kỳ chiếu chỉ,

Mới nãi đắc vạn toàn cho.

Thế Trung:

Thôi,

Tường văn liễu thử ngôn,

Ngô tâm chân thậm hiệp.

Nọ, âu là,

Tu biểu tấu lai Thánh đức,

Tả thư trình dũ Nguyên hung.

Lại nói:

Thùy nhân lãnh mạng thượng san,

Đệ biểu tấu văn Thánh đức a.

Hàn Ngạn Trục:

Dạ,

Ấu tử Hàn Ngạn Trục,

Khất lãnh mạng phụng hành.

Đệ biểu tấu Thánh minh,

Nguyện thi lao hiệu lực.

Thế Trung:

Con, con có đi thôi thời nghe cha dạy,

Nãi thị hiệu trung vị quốc,

Tu đương gia ý quan phòng nghe a. Phiên tặc thời đông lắm, mà cũng nhiều đũa có tài lắm. Ấy khi con tới đó, thời con

Lai kiến Nhạc Nguyên hung,

Khả tiểu tâm cẩn thận nghe a.

Ngạn Trục:

Dạ,

Đồn thủ thừa minh huân,

Lãnh văn biểu phong thư.

Trướng tiền bái tạ song thân,

Thoái xuất chinh yên lộ thượng.

Lại nói:

Vị quốc hà từ lao khổ, (54)

Mưu vương mạc nại hiểm nguy.

Đề kim thương biệt liễu Hán dương,

Sách bảo kỳ tộc lai sơn lãnh.

Hát khách:

Diêu vọng Ngưu sơn tiến nhược phi,

Tấu lai Thánh đức liễu cơ nghi.

Lầm lẫm gia tiên, bất nại nhứt thân kinh hiểm tuấn,
Hoàn hoàn sậu mã, na từ vạn lý bộ gian nguy.

Trương Tuấn:

Ngô binh nhứt lộ bôn trì,
Tới đây tường khán Phiên doanh trương cận.
Biển dã huy hoàng binh nhận,
Tế thiên phi phát tinh kỳ.
Quả bách vạn Hồ nhi,
Châu thiên tầng doanh trại *nọ*.

Lại nói:

Hà binh lai tiền lộ,
Quân thế thậm nghiêm trang.
Thượng kỳ hiệu khán tường,
Nãi Thuận Xương Nguon soái *đây mà. May, may a.*
Quả Sơn đông Lưu thị,
Suất chư trấn cần vương.
Thôi tâm hỉ bất tự thặng,
Đắc tầng ngô binh thế *xinh a.*

Lại nói:

Chư công, ta
Tiền trình tiến bộ,
Cùng Nguon soái hiệp binh *hè.*

Trương Tuấn, Lưu Kỳ:

E, khán tường mãn diện xuân sinh,
Thiên sử bất kỳ trương ngô *nọ.*

Lưu Kỳ:

Nay anh em tôi tới đây, lại may gặp Nguon soái *đây*
Đồng trát doanh tạm trú, (55)
Trương dữ cộng phân ưu *a.*

Trương Tuấn, Lưu Kỳ:

Chúng tướng,
Chúng tướng khả tuân thừa,
Các trại doanh an trú *a.*

Lưu Kỳ:

Thưa Nguon soái, *ta*
Thiên lý trương binh đảo thử,
Nhứt tâm giải cứu Thánh hoàng.
Nguon soái vậy, tôi vậy, anh em cũng vậy
Tả biểu văn tấu lai Thánh đức
Cho người hay, anh em ta đã tới đây. Thử người có dạy mần răng hay không? Là
Hoặc phạm vi cũng đại phá Hồ Man đi, đặng vô cùng người, như hai việc ấy, tôi
Tâm trung liệu lượng vị an,
Xin Nguon soái *cùng* chư công nhứt quyết.
Thử an bề nào, thời tôi cũng theo bề nấy.

Trương Tuấn:

Thôi,

Vấn thử ngữ trung tâm nan thậm hiệp đã,

Nguồn soái cùng tôi lại cho nghĩ đặng đi nữa là cùng độc trí mà thôi, có các quan đây, ta phải xúm nhau lại mà nghiệm cái lời của Lưu Nguồn soái phân mần rứa

Ý như hà tu khả mình trần thử?

Ngô Vân, Ngô Giới, Kim Tiết, Dục Tương, Hồ Chương, Dương Chiết Trung:

Dám bảm Nhị công, việc cơ binh chẳng là quan hệ quốc gia lớn lắm. Nay ta đã tới đây, thôi thời Ngu đệ huynh cũng thính lệnh ư Nhị công

Hoặc người đánh chỗ nào, hoặc người sai giữ chỗ nào thời anh em chúng tôi vâng theo mà thôi, chớ đoán đại sự, quyết đại mưu nữa thời

Giai bất cảm phóng ngôn lập đảng mà việc quan hệ lắm, anh em chúng tôi trí lự hãy còn hẹp lắm, sao cho bằng (56) trí lự Nhị công mà dám phân. Xin Nhị công liệu bề nào thời anh em chúng tôi vâng theo mà thôi.

Trương Tuấn:

Ồ, việc nước là việc chung, phải liệu đặng việc nào thành thời nói mà tính với nhau, lại kêu rằng quan hệ.

Kim Tiết, Ngô Lân, Ngô Giới, Hồ Chương, Dương Chiết Trung, Dục Tương, Tạ Côn:

Dám thừa Nhị công, đã hay việc chung, nhưng mà xin nhường cho Nhị công dạy trước, bao giờ việc có quan hệ chưa yên, thời chúng tôi hãy thừa.

Trương Tuấn:

Ồ, Nguồn soái cùng chư công đã khiêm nhường cho tôi thời liệu trước, thời

Ti nhân thiên trí phải mình trần,

Có phải thời Nguyên hung cùng chư khanh nghe theo, dẫu mà có lẽ nào chưa đúng thời nói lại với nhau, đặng mà liệu bề khác, chớ chẳng lẽ đã tới đây, mà nghĩ nhiều mà không nói, thời bao giờ cho xong việc cho. Nay anh em ta đã

Cử binh lai đảo Ngưu sơn,

Đặng quyết giải ngô quân cấp nạn.

Tán:

Thả quân thân chi nghĩa là tịnh đồng thiên địa chi đại, cho nên quân phụ hữu nạn, khinh sanh dĩ phó chi, thù tử dĩ cứu chi. Thảng nhược thế lâm ư bất địch mà có lẽ chi đi nữa, thời thần tử ư trung, tử tử ư hiếu. Như thử tắc trung hiếu trường lưu ư bách thế mà.

Lại nói:

Nay mà kim Hồ lỗ nó khôn ngô Thánh đế,

Người thời ở núi cao, bốn phía thời giặc nó vây (57) ta không biết bề lợi hại là mần rặng, thời

Tâm vị tường an phủ như hà?

Mà nay đã đem binh tới đây ta cứu người, thời ta phải

Dĩ quân thần đại nghĩa tự đương

Ta liệu mình ta đi, đánh vùi với nó, đặng vô cùng người mà thôi chớ.

Tha tội quả nhược hà luận?

Ta biết chúa ta mà thôi. Ta ở đây mà mần chi, chừ thời,

Ngô tào huynh đệ,

Chỉnh túc mã binh.

Hiệu tử phá Phiên doanh,

Thượng san đầu bảo giá.

Mà vô với người, làm sao cho biết

Kim san hạ thân lâm,

Thấy nó thời đông, mà lại đi

Tâm trì nghi dụ dụ.
Mà không vô với người, thời ngồi làm sao cho yên cho.

Lại nói:

Khất hạ truyền tiền lữ,
Tiêu tướng lãnh tiên chinh.
Cho tôi phần đồng phá Hồ binh,
Quyết khai thông tiền lộ cho.

Lưu Kỳ:

Tổng binh, nay ta
Hữu tâm quan ngại xứ,
Ta hồi tương dữ tái tư lương đã mà.
Dám thừa Nguon soái, hễ là đạo làm tôi thời
Đương trí tử vị quân,
Như lời Nguon soái nó là
Nãi cổ kim chánh lý đó mà, làm tôi mà mãn rứa thời phải. Nhưng mà tôi tướng
Thế vụ hữu thường biến,
Làm người xử thế hữu kinh quyền mà, thời mới phải cho. Kinh đáng lý thời ta làm kinh, bằng
việc bất dĩ mà làm quyền, mà xong, thời ta cũng nên tòng quyền mà thôi.
Ti nhân lệnh hữu nhứt ngôn,
Xin Nguon soái cùng chư công thăm trạch.

(58) Lại nói:

Ngột Truật tuy vân Man Mạch
Nhưng mà nó cũng
Đạt tri binh pháp cơ quan,
Tha quân bách vạn thành cường.
Ngô chúng bắt vi kỳ bán.
Mà như lậy việc đông thời nó hơn ta, mà đã mãn răng thời chớ, lại
Ngã nhựt dạ bồn hành lao quyện,
Mới tới đây, quân nó cũng chưa đặng nghỉ còn lên núi, thời
Nhạc Nguyên hung cùng Thiên tử vị tường mơ.

Tán:

Ngô kim nhứt hồi công phá Hồ Man chi cho khỏi, Ngột Truật nó chinh nhuệ khí dĩ địch ư ngã.
Ta thời ngoại vô tiếp viện chi tướng, nội vô cứu ứng chi binh, lại sĩ tốt bì lao vô đầu, chí thử tâm
bại chi đạo đã mơ.

Lại nói:

Xin Nguon soái cùng chư công nghĩ lại mà coi có phải, trong thời
Thánh Thiên tử vọng tư ngã đấng,
Còn anh em ta mà
Bất bảo [trọng] tướng dữ khinh hành.
Nó thời đông, ta thời ít, đánh chẳng lại nó, đã
Uổng tổng ngô kỹ vạn giáp binh thời chớ
Lại nhượng liễu ngã gia chi đại sự.
Áy, thời ta tính mãn răng, chừ như anh em mình mà hư rồi, còn một mình Nhạc Nguyên hung
binh thế đơn nhược lắm, đánh chẳng lại nó, ắt là Tống không còn.

Trương Tuấn:

Văn hiền công thử ngữ,

Chân vị quốc viễn mưu.
Phải mà, nếu mà anh em hư rồi, thế quốc gia cũng không xong, chừ thời
 Công ý dục như hà, (59)
 Thời tóc mình trần kỳ sự ?
Đặng mà tính với nhau, cho gấp đi, chớ không nên ở lâu.

Lưu Kỳ:

Chừ thời,
 Ngô huynh đệ đôn binh vu thử,
Đặng tu biểu văn thượng tấu Thánh hoàng.
Trong văn biểu ta tâu cùng người, cho tỏ rằng
 Nguyên hung binh hà nhứt hạ san,
 Thời xin phát đại pháo liên châu vi hiệu.

Tán:

Khi rứa chừ, ta dụng trung ứng ngoại hiệp, lưỡng diện giai công, tặc Hồ Nhung phúc bối thọ
 địch, bất năng tương cứu.

Lại nói:

Như mần rứa là,
 Hà hoạn bắt trừ Hồ lỗ,
 Hà ưu bất giải long xa?
Tôi tưởng
 Phục Tống thất sơn hà,
 Chỉ tại tư nhứt cử.
Là dễ lắm, chớ không có khó, mà.

Kim Tiết, Hồ Chương Dương, Ngô Lân, Tạ Côn, Ngô Giới, Chiết Trung, Dục Tương:

Văn tường giá lý,
 Thậm hợp tâm trung.
Ta dụng ngoại kích nội công,
 Nãi khả trừ Hồ lỗ cho.

Trương Tuấn:

Ngô tướng lai thử sự,
 Tâm bất giải tư lương.
Nay, thừa Nguơn soái, việc này tôi nghĩ lại cũng ãa khó lắm, thời ta phải chọn người, đặng
 Đệ văn biểu thượng san,
Nay, thế ãa vô nhân đương thử dụng.
Chừ, biết ai sai? Nguơn soái liệu làm sao chừ.

Kim Tiết:

Khất Nguyên hung vật lự,
 Tiểu tướng lãnh thử hành cho. (60)
 Kim quốc gia vận thuộc gian truân,
 Là ão thần tử hiệu lao chi nhứt.
Mà như tôi, phen này
 Nguyên khinh sinh vị quốc,
 Hiệu tử báo quân ân.
Xin tóc tu tả biểu văn,
 Sự bất nghi trì hoãn nào.

Các vị:

Thôi,
 Quả siêu nhân nghĩa đồng,
 Chân xuất chúng trung thành.
Như nhứt triều giải giá Thánh minh,
 Thời túc hạ công lao đệ nhứt *thôi mơ*.

Trương Tuấn:

Quân, bút giấy đây, âu là
 Mau tay xuống bút,
 Tu tả biểu văn *a*.

Trương Tuấn, Lưu Kỳ:

Tướng quân,
 Thử chương bản nhứt phong,
 Khả thâm tàng cần mật.
 Tướng quân linh hiệu lao vị quốc,
Ấy nhập Phiên doanh *phải* cần thận tiểu tâm.
 Hà lao đình chúc tận ngôn,
 Dẫn nguyện cát nhân thiên hựu *thôi mơ*.

Kim Tiết:

Lãnh văn biểu dâng trình khấn cấp,
 Biệt Nhị công *cùng* chư vị thả an.

Lại nói:

Chư trấn dĩ đình binh,
 An doanh vu vi ngoại.
Như cái *ấy* ta là ta muốn,
 Thượng lãnh kiến Nhạc Phi Nguơn soái,
 Đặng tòng tha bảo giá Thánh hoàng.
 Kim lãnh đệ biểu văn,
 Nhứt cử thành lưỡng tiện *mơ*.

Lại nói:

Chúng tướng, (61)
 Khả thừa ngô chi lệnh,
 Chỉ tặc trại tốc lai *a*.

Lại nói:

Khán tường vi nội Hồ Man,
 Doanh trại mã nhân vô số.
Nọ, chừ đi mãn rãng đặng, nhưng mà ta đã đi tới đây sợ mà không vô, rồi biết nói cùng chư trấn mãn rãng. Thế chẳng đi cũng không xong. Đã hay nó thời đông lăm đó. Nhưng mà nó cũng có một hai đũa có tài mà thôi chớ. Chẳng lẽ nó có tài cho hết mà sợ. Chừ thời
 Khinh sanh vi đồng,
 Nỗ lực hướng tiền.
Ta đốc binh ta đi. Chúng, chúng tướng,
 Nghi chinh túc đao thương,
 Chỉ Phiên doanh sát nhập *a*.

Niêm Hãn:

Nễ hà phương cuồng tặc,

Sát lai phạm ngã doanh?
Bảo cho hạ mã nghi thúc thủ thọ hình,
Tao là Đại Thái tử chữ xưng Niêm Hãn.

Kim Tiết:

Thính thuyết triền xao thận lãng,
 Văn ngôn hỏa phát song mâu.
 Nễ đệ huynh xấu số tanh hôi,
 Dám phóng tứ khốn vi Thánh giá.
Như tao là Kim Tiết biểu xưng tự ngã,
 Thống binh trấn Tịch đường quan *đây*.
Tao kim quyết lai diệt ngã Hồ Man,
 Báo vi khốn ngô quân chi hận *đây*.

Niêm Hãn:

Nhĩ biên lôi điện chấn,
 Diện thượng hỏa yên xung.
 Cảm khinh ngã xưng hùng,
 Quyết sát tha Tống tặc.
Ấu là phần song chùy đồng dục, (62)
 Nễ vô địa táng thi.

Lại nói:

Hết khoe đứng tài cao,
 Dĩ kinh tâm đào thoát.
 Quyết bất dung Tống tặc,
 Nguyên truy cản cầm chi.

Kim Tiết:

Niêm Hãn chân anh dũng,
 Ngô thế quả nan đương *a*.
Chúng tướng,
 Tốc phản hậu vi tiên,
 Hoang mang đồng đảo khứ *a*.

Hát khách:

Cấp cấp gia tiên tị tử vong,
 Hồ Man hậu lộ tiến như phong.

Niêm Hãn, hát khách:

Song chùy phản khởi, nhân vô địch,
 Lộ thượng truy lai thế bất dung.

Ngạn Trực:

Mãn diện kiến đao binh,
 Huyền thiên văn cổ chấn.
Nọ, nay ta,
 Đáo tặc vi tương cận,
 Hà binh mã vị tường.
Tở, xem lại thử binh Phiên hay là binh nào cho biết
 Tiên bại quả Tống thần,
 Hậu truy chân Phiên tặc mơ. *Giặc nó đuổi theo binh này. Chẳng binh Nguyên nhưng, thời cũng*
binh chư trấn đây mà. Thôi,

Ngô tiền lai cứu cấp,
Điền diệt phá Hồ Man chơi a.

Kim Tiết:

Lộ thượng Tiêu tướng quân,
Tốc tha phương đào mạng.
Phiên tướng chân anh dũng,
Dĩ cận đảo hậu kiên.

Ngạn Trục:

Thính tường thử ngữ,
Sự khả tiêu tai! (63)
Tướng quân chạy đi [khỏi], để mặc ta thôi mà.

Lại nói:

Thằng kia,
Nễ do hà bồn tâu,
Nghĩ khả trú đình binh.
Cho tao hỏi đã, mày đem binh mã mày chạy đi đâu hăm hở (?) mần rứa vậy hở.

Niêm Hãn:

Ngã truy lai nã tróc Tông thân,
Vậy chớ hà tiêu tử trở ngô tiền lộ con?
Ghé lại một bên, đừng cho tao theo giặc. Như tao là
Kim bang Đại Thái tử,
Niêm Hãn thị ngô danh đây, con a.
Khá bảo cho,
Tị ngã tắc toàn sanh,
Nhược đương ngô giả tử thôi con a.

Ngạn Trục:

Kim ngô hà hạnh ngộ,
Thị Niêm Hãn Hồ Man đây mà.
Ngã Tống gia khuynh phúc,
Cũng là đoan tại nễ đệ huynh thủ ác mơ.
Thiên bất dung nghịch tặc,
Sử ngã ngô kim triều.
Niêm Hãn, dẫu mà mày
Nễ nhập địa nan đào,
Thôi thôi, khả hiển lai thủ cấp đi con.

Niêm Hãn:

Nộ xung quan bột bột,
Tâm hỏa khởi viêm viêm.
Quái nhũ xú cuồng nhi,
Cảm khinh ngô thái thậm!
Nễ kim nan đào mạng,
Quyết phần ngã song chùy.

Ngạn Trục:

Nhứt thương trúng Hồ nhi,
Dĩ trận tiền táng mạng nọ. *Ấu là,*

Kiều thủ tha Niêm Hãn,
Đặng ta thượng sơn lãnh báo công a.

Kim Tiết:

Quan tòng hi bất tự thặng, (64)
 Hạ mã tốc lai tương tiếp a.
Thôi thượng thủ chân thượng thủ,
 Cao kỳ thậm cao kỳ.
Phải mà vô ân nhân nan thoát tặc nhi,
 Lại Tiểu tướng mới toàn sanh ngã mạng.
Áy, tôi sợ, tôi bảo chạy đi, ai dè người bi lớn mà có tài làm vậy. Thôi,
 Dĩ sát tha Niêm Hãn,
 Quốc hận đặc thiếu thân.
 Hựu cứu miễn Tổng thần,
 Kỳ công chân đệ nhứt đi thôi.

Ngạn Trục:

Tiểu khả bất cảm đương,
 Vật tương gia dĩ lễ nào, *thôi thôi.*
 Khả trần minh tính tự,
 Tiểu sinh đặc liễu tòng.
 Hà cố bị Hồ Man,
 Tha cảm truy như thử?

Kim Tiết:

Dám thừa Tiểu sinh,
 Tịch đường trấn thủ,
 Xưng Kim Tiết tổng binh.
 Phụng mạng lai giải giá Thánh minh,
 Suất bốn bộ phạm doanh thượng lãnh.
Ai ngờ, tôi vào nhằm doanh thặng Niêm Hãn.
 Giao chiến tha Niêm Hãn,
 Bị đồng lực nan đương.
Tôi đánh không lại, tôi chạy, nó đuổi theo đà gấp lắm. Vừa kịp Tiểu tướng quân cứu, chi mà
 Vô ngộ Tiểu tướng quân,
 Ngộ mạng chân hư hĩ!

Ngạn Trục:

Tường văn giá thuyết,
 Phương liễu kỳ tình.
Rứa, thời người là
 Tịch đường quý Tổng binh,
 Ngu tự cam thất lễ. (65)
Xin miễn chấp tôi nào.

Kim Tiết:

Thừa Tướng quân,
 Quê hương danh tính,
 Xin tui khá thuyết minh.
 Do hà đơn thân khứ vãng hà phương?
 Đáo thử cứu ngô miễn hại.

Ngạn Trục:

Gia phụ nữ Lương Lang Nguon soái,
 Mẫu thân quyền Đô đốc vinh ban.
 Tiểu sinh đệ nhị hàng,
 Biểu xung Hàn Ngạn Trục.
 Văn Hồ khấu khốn vây Thánh đức,
Nên cha tôi cùng mẹ tôi
 Quản thủy sư đình tại Hán dương.
Sai tôi thời,
 Lãnh văn biểu thượng sơn,
 Tấu Thánh hoàng thỉnh chỉ.

Kim Tiết:

Quả thị Hàn Công tử *đây mà, hèn chi mà*
 Tài lực thậm cao kỳ,
Phải, xưa nay
 Hồ phụ sanh hồ tử,
 Long mẫu xuất long nhi.
Là phải lắm mà. Cha thời làm ông Nguon soái, còn mẹ thời làm bà Đại đô đốc, mà con thời không có tài là mãn răng?

Lại nói:

Thừa Công tử, giờ tôi theo cùng Công tử cũng dặng đó, nhưng mà, giặc thời đông lắm, tôi thời vô dặng, binh mã tôi vô không dặng. Nếu tôi vô, còn binh mã tôi ngoài này không ai thống quản, thế không xong.
 Sắp thất trại đồn binh vu thử,
 Dặng đãi Thánh hoàng chiếu lệnh hạ ban *mãn rứa, thời hãy nghe theo tôi.*
 Hữu biểu tấu Thánh hoàng,
 Tịnh gia thư nhứt bức.
Xin gửi cho Công tử, như Công tử vô tới đó
 Văn biểu *thời* tấu lai Thánh đức, (66)
 Còn gia thư hứa dữ Ngưu Cao.
Lẽ cho phải thời tôi không dám đó, nhưng mà vô không có dặng, cho nên tôi
 Tương phiên đại lực thiếu lao,
Chẳng biết Công tử như hà an phủ a?

Ngạn Trục:

Dám thừa Tổng binh, Tổng binh đừng có ngại, ngại mãn răng,
 Thử nữ thuận tiện chi sự,
 Tiểu nhân đại lực tấu văn *cho.*
Khó nhọc chi việc ấy, mà Tổng binh phòng ngại.

Kim Tiết:

Trọng phiên Công tử gia tâm,
 Thử tắc bất thặng cảm bội.
Công tử, ày, phong này là biểu văn, còn phong này là gia thư đây.

Ngạn Trục:

Rứa thời,
 Phủ biệt Tổng binh an tại,
 Tiểu sinh thượng mã dặng trình.

Kim Tiết:

*Nó đuổi mình chạy ngay ra ngoài này, chỗ này coi cũng rộng rãi, phải thế lắm mà, quân
Truyền an hạ trại doanh,
Quan phòng nghi cẩn mật a.*

Ngạn Trục:

Sâu mã bôn trì khoảnh khắc,
Khán lai dĩ cận Phiên [doanh].
Áu là giục bảo kỵ bôn hành,
Chỉ Phiên doanh sát nhập.

Phiên quân:

Nễ hà phương tiêu tặc,
Cảm lai phạm ngã vi.
Vô vũ dục nan phi,
Khiếm trào nha mạc thoát *thôi, con a!*

Ngạn Trục:

Khả tiểu tai tiêu tặc,
Cảm tiết ngã tiền trình?
Bất dung nễ súc sinh,
Phấn kim thương tận sát a.

Lại nói:

Cử động ngã thần thương sở hiệp, (67)
Sát Hồ Man biến dã phao thi *nọ.*
Áu là,
Vọng tặc trại bôn phi,
Chỉ sơn tiền tiến mã a.

Hát khách:

Khu trì độc kỵ vạn quân trung,
Liêu khẩu an năng địch ngã hùng.
Tốc đao ngự cung, thượng tấu biểu văn triều Thánh đế,
Tự đầu sụy mạc, hiến lai tặc thủ báo kỳ công.
Hoàng triều phò đồ thiên thu thịnh,
Quốc tộ hân hoan vạn tải hanh.